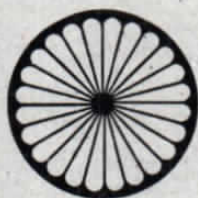

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့၌ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

သာသနာဝမ်းထဲ ရောက်ကြပြီလား

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်
သာသနာဝမ်းထဲရောက်ကြပြီလား

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဝစ္ဆပုဏ္ဏားကို
ဟောသည်၊ ငါဘုရား၏ အယူကကွာတဲ့၊ ခန္ဓာငါးပါး တစ်ပါး
ပါးကို ဖြစ်တာ ပျက်တာသိရမယ်၊ ခန္ဓာငါးပါးတစ်ပါးပါး
ဖြစ်တာပျက်တာသိရမယ်၊ ဖြစ်တာပျက်တာကို သိတဲ့ဉာဏ်
ဟာတဲ့ ဒါ ဒီဉာဏ်အလုပ်ဟာ တို့ဘုရားများ၏ အလုပ်ပဲတဲ့၊
ဒါဒီလို အသိဉာဏ်ရတဲ့အလုပ်ဟာ ငါဘုရားတို့၏ အယူဝါဒ
အလုပ်ပဲ၊ အသိဉာဏ်ရဖို့ အလုပ်ဟာ ဘုရား၏ အယူဝါဒ
အလုပ်လို့ ဒကာ-ဒကာမတွေ မှတ်ထားပါ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဖြစ်တာပျက်တာကို အသိဉာဏ်ရတဲ့အလုပ်ဟာ
ဘုရားတို့၏ ဓမ္မတာထုံးတမ်းအလုပ်၊ သဘောကျလား...
(ကျပါတယ်ဘုရား)။ ဖြစ်တာပျက်တာကို ဒကာ-ဒကာမတို့

ဝေဒနာလေးဖြင့် ဝေဒနာလေး ဖြစ်တာပျက်တာသိအောင်
လုပ်ဖို့ စိတ်ဖြင့်လည်း စိတ်ကြိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က စိတ်ကိုဖြစ်ပျက်
သိအောင် လုပ်ဖို့၊ အဲ့ဒါဘုရား၏အယူဝါဒ၊ ဘုရားတိုင်း
မစွန့်တဲ့အလုပ်၊ ဘုရားက မဟောဘူးလား၊ (ဟောပါတယ်)။

ဘုရား၏အယူဝါဒ

ဒါဖြင့်ဘုရား၏ အရှင်ဘုရား၏ အယူပြောစမ်းပါဆို
တော့ ဒါဖြစ်ပျက်ကိုသိတဲ့ဉာဏ်အလုပ်ဟာ၊ ဉာဏ်အလုပ်၊
လုပ်တဲ့ အယူဝါဒ အလုပ်ဟာ ငါဘုရား၏ အလုပ်လို့ ဝစ္ဆ
ပုဏ္ဏားကို ဟောပါတယ်နော်. . . (မှန်လှပါ)။ အဲ့ဒီတော့
ဒကာ-ဒကာမတွေက ဒီမှာတိုတိုပဲ စဉ်းစားလိုက်တဲ့အခါကျ
တော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ၊ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်ပြီဆိုမှ
ဖြင့် ဖြစ်တာနဲ့ပျက်တာမှတစ်ပါး၊ ဆံပင်လည်း မတွေ့ဘူး သွား
လည်း မသွားဘူး၊ အရေလည်းမတွေ့ဘူး၊ ဖြစ်တာ၊ ပျက်တာ
လေးတွေချည်းဘဲ၊ အားလုံး ဒကာ-ဒကာမတွေ တွေ့ပါလိမ့်
မယ်နော် (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ဘယ်လိုကြည့်မှ တွေ့မတုံးလို့
မေးဖို့ မလိုဘူးလား. . . (လိုပါတယ်)။

ဆရာကောင်းသမားကောင်းဆီက နည်းနာယူပြီး
ကြည့်မှတွေ့မယ်. . . (မှန်ပါ)။ ကလျာဏမိတ္တဆိုတဲ့ ဆရာ
ကောင်းသမားကောင်းဆီက နည်းနာယူပြီး သကာလ၊ ဉာဏ်

မျက်လုံးလေး တပ်ပေးတဲ့ဆရာနဲ့တွေ့မှ၊ ဒီဖြစ်မှု-ပျက်မှုကို တွေ့မယ်လို့ ကိုစောမောင် အသေအချာမှတ်ပါ။ . . (မှန်ပါ) ဒါဟာ ဒီကျမှ ဘုရား၏ အယူဘက်ကို ကျုပ်တို့လိုက်လာတာ (မှန်ပါ)။ ဘုရား၏ အယူဆိုတာ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဖြစ်တာ ပျက်တာမြင်တဲ့အယူဝါဒဟာ ဘုရားတို့၏ အယူလို့ မှတ်ကြ ပါ။ . . (မှန်လှပါ)။

ဒါနဲ့ အဲဒီဝစ္စပုဏ္ဏားက ဒကာ-ဒကာမတို့ ဖြစ်တာ ပျက်တာမြင်တဲ့ဉာဏ်တော့ရပြီဘုရား၊ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်တာ ပျက်တာ မြင်တဲ့ဉာဏ်ရတော့ ဘာဖြစ်သလဲဆိုတော့ တဏှာ တို့၊ ဥပါဒါန်တို့၊ ကံတို့ ချုပ်တယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်နော်၊ (မှန်ပါ)။ ဖြစ်တာ-ပျက်တာ မြင်လို့ရှိရင် ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘာဖြစ်ပါလိမ့် . . . (တဏှာ-ဥပါဒါန် ကံချုပ်ပါတယ်)။ တဏှာ-ဥပါဒါန်-ကံချုပ်တယ်၊ အဲဒီတော့ ဒါက သူ့တရား အတိုင်း ဟောသွားလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့၊ ဒကာ-ဒကာမတွေ အလုပ်ပေးတဲ့အနေနဲ့ပြောမှ ကိုစောမောင်ရမယ်။ . . (မှန်ပါ)။

ဖြစ်ပျက်မြင်မှ သာသနာတွင်းသား

ဘုရားကတော့ဖြင့် ဖြစ်တာပျက်တာမြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် အင်-တဏှာဥပါဒါန်ချုပ်တယ်လို့ ဘုရားကတော့ ဟောတာ ပဲ၊ ကျုပ်တို့က အလုပ်၊ လုပ်ကြည့်တော့မှ ချုပ်-မချုပ် သေချာ

မယ်... (မှန်ပါ)။ အလုပ်လုပ်ကြည့်ကြပါလို့၊ ဘုန်းကြီးက
ဒကာ-ဒကာတွေ ဟောရတယ်... (မှန်ပါ)။

သာသနာတွင်းတရားဆိုတာက ဖြစ်တာပျက်တာမြင်
မှ သာသနာတွင်းသား သာသနာတွင်းသူဖြစ်တော့တယ်နော်
(မှန်ပါ)။ နိမ္မိလို့ရှိရင်၊ ဒကာ-ဒကာမတွေမှာ ဖြစ်တာပျက်တာ
မမြင်သေးတဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေဟာဖြင့်၊ သာသနာ
တွင်းသား သာသနာတွင်းသူတွေ မဖြစ်သေးဘူး၊ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ငါးပါးသီလဆိုတာ
သာသနာပလည်း စကြဝတေးမင်းကအစ ပေးနေတာ...
(မှန်ပါ)။ ငါးပါးသီလဟာလေ... (မှန်ပါ)... ကိုစံလှ
ဘယ်သူက စပေးနေလဲ... (စကြဝတေးမင်းကပါဘုရား)။
စကြဝတေးမင်းက စပေးနိုင်တယ်ဆိုတော့ ငါးပါးသီလဟာ
ဒကာဒကာမတွေ ရှိပြီးသားပဲ ထားလိုက်ပါတော့...
(မှန်ပါ)

ဝေလာမပုဏ္ဏား

ဒါနကလည်း ဒါနဘက်ကလဲ ဝေလာမပုဏ္ဏားတို့သည်
ကားဆိုလို့ရှိရင် သာသနာပပါဘဲလို့၊ ဝေလာမပုဏ္ဏားဟာ
ရွှေခွက်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်နဲ့၊ ငွေတွေအပြည့်

ထည့်ပြီးသကာလ၊ လှူတာတွေဟာ မောင်နိုင် သာသနာပတ်
 နော်၊ (မှန်ပါ)။ သာသနာပဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်တယ် စိန်ခေါ်
 ကြည့်လိုက်သေးတယ်သူက၊ ဝေလာမပုဏ္ဏားကြီးက...
 (မှန်ပါ)။

ဒီသာသနာပမှာ ဒီဒါနတွေဟာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
 သူကိုယ်တိုင်ဘဲ လှူကြည့်တယ်၊ ဒါဖြင့် ဝေလာမပုဏ္ဏား
 ဆိုတာ အားလုံးဒကာဒကာမတွေ၊ မှတ်ထားလိုက်ကြစမ်း၊
 ဘုရားအလောင်းလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။ နှစ်အခါ
 တုန်းကဖြစ်တယ်နော်... (မှန်ပါ)။ ရွှေခွက်တွေနဲ့ ငွေတွေ
 အပြည့်ထည့်လှူတယ်၊ ငွေခွက်တွေနဲ့ ကြေးတွေအပြည့်ထည့်
 လှူတယ်၊ ကြေးခွက်တွေနဲ့ ဒီပြင်အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ စိန်မြ
 ကျောက်တွေ အပြည့်ထည့်လှူ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်လှူတယ်၊ နွားတွေ ဆင်မြင်း အကုန်
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချည်းလှူတယ်၊ မောင်နိုင် မကြီးကျယ်
 ဘူးလား... (ကြီးကျယ်ပါတယ်ဘုရား)။

အလှူခံထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မရှိခဲ့ဘူး

အဲဒါဟာ၊ သူဟာတဲ့ အလှူပေးချင်တဲ့စိတ်ပေါ်ပါ
 တယ်၊ ပေါ်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် သူဟာ ရေကရားလေးကိုင်ပြီး
 သကာလ ရေကရားလေးထဲမှာ ရေထည့်ပြီး ရေအောက်သွန်

ကြည့်တယ်တဲ့၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် သာသနာတွင်း အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
ရှိခဲ့သော်၊ အလှူခံထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိခဲ့သော် ဒီရေကရားက
ရေထွက်စေသတည်းလို့ သူမိဋ္ဌာန်လိုက်တယ်၊ ရေလှည့်ပြီး
[ငဲ့ပြီး] သွန်တာဘဲ၊ စောင်းသွန်တာဘဲ ဒကာဒကာမတို့
ရေအောက်မကျဘူး... (မှန်ပါ)။ ကဲဒကာဒကာမတို့
သာသနာပကျလို့ရှိရင် အလှူခံစင်ကြယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မရှိဘူး...
(မှန်ပါ)။ ခုလိုရဟန်းတွေ ဘာတွေဆို ဝေးလို့ပေါ့ဗျာ...
(မှန်ပါ)။ ဒါနဲ့သူ့ဟာသူ- ခြောက်-လှူတော့လှူရမှာဘဲ၊ အလှူ
ခံပုဂ္ဂိုလ်တွေက မရှိပါလား၊ အလှူခံထိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ အဖိုး
တန် အလှူခံထိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ မရှိပါလားဆိုပြီး မိဋ္ဌာန်ပြီး၊
ရေကရားသွန်ကြည့်တော့ ရေကိုမထွက်ဘူးမောင်နိုင်
(မှန်ပါ)။ ဒါနဲ့ ကိုင်း ရှိပါစေတော့ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကတော့
ဖြင့် စင်ကြယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်း မရှိဘူး၊ အလှူခံထိုက်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်လည်း ကောင်းကောင်းမရှိတာဖြင့် ဒီရေကရားကဘဲ
မိဋ္ဌာန်လိုက် တော့ ရေမထွက်ပဲနေတာ ကိုစောမောင်
သက်သေခံလုံလောက်ပါတယ်... (လုံလောက်ပါဘုရား)။

အလှူပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကစင်ကြယ်တယ်

အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်က စင်ကြယ်ပါရဲ့လားလို့ဆိုပြီး
သကာလ သူ့စိတ်ထဲမှာ၊ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်က စင်ကြယ်လို့

ရှိရင်လည်း ဒီရေကရားက ရေထွက်စေသတည်း ဆိုတော့
ကိုစောမောင် ရေသွန်လိုက် ထွက်လာတယ်... (မှန်ပါ)။
ဟောသူတစ်ယောက်ထဲ စင်ကြယ်တယ်၊ အလှူပေးပုဂ္ဂိုလ်က
သာ စင်ကြယ်တယ်... (မှန်ပါ)။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်က...
(မစင်ကြယ်ပါဘူးဘုရား)။ ရှိလည်းမရှိဘူး အလှူခံထိုက်တဲ့လူ
က... (မှန်ပါ)။ သဘောပါလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။
ဒါနဲ့သူ ရွှေခွက်ပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်နဲ့ ငွေတွေ
ထည့်ပြီး သကာလ၊ ဒီဆင်-ဆင်ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ မြင်း
ရှစ်သောင်းလေးထောင် မောင်နိုင်စုံလို့ပေါ့ကွာ... (မှန်ပါ)။

သာသနာပမှာလည်းရှိတယ်

ကဲ-ဒကာ-ဒကာမတို့ အဲဒါ သာသနာပမှာ သူရှိ
နေတယ်ဆိုတာ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။
ဒိဋ္ဌိက မကွာတော့ နိဗ္ဗာန်ကမရောက်ဘူး... (မှန်လှပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။ သီလလည်း
စကြဝတေးမင်းကြီးက လေးကျွန်းစလုံးဘဲ ငါးပါးသီလဘဲ
သူလျှောက်ဟောတာဘဲ ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။
ဘယ်သူ နိဗ္ဗာန်သွားတယ်လို့ရှိရဲ့လား၊ (မရှိပါဘူး)။ သဘော
ပါလား... (ပါပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် မပါလို့မပြီးပါဘူးတဲ့ သီလက လုံခြုံအောင်

တော့ လုပ်ကြရမှာဘဲတဲ့၊ သူချည်းသက်သက်မပြီးတာ ပြောတာ. . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား။ (ရှင်းပါတယ်)။ သူ့ချည်း သက်သက်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိက္ခာရဲ့လား. . . (မကွာပါဘူး)။ မကွာ ပါဘူးတဲ့ဒါကြောင့် မရနိုင်ဘူး၊ သူလည်းမပါရင် မပြီးဘူး. . . (မှန်ပါ)။ ကဲ-ဒါဖြင့် ဝေလာမပုဏ္ဏားကြီးထောက်သဖြင့်လည်း ဒါနတွေ သာသနာပလည်း အထူးတလည်ရှိကြောင်းကို ထင်ရှားတယ်ဆိုတာပေါ်သွားပြီ. . . (ပေါ်သွားပါ ဘုရား)။

သီလလည်း စကြဝတေးမင်းကြီး စကြဝတေးမင်းဆိုတာ သာသနာပမှာ ပေါ်ရတာဘဲ. . . (မှန်ပါ)။ ငါးပါးသီလတွေ လည်း သူဟောနေတာဘဲ၊ သူ့ထဲမယ်၊ (မှန်ပါ)။ ဒီလိုတဲ ပါဏာတိပါတ၊ သူ့အသက်မသတ်ကြနဲ့၊ သူ့ဥစ္စာမခိုးကြနဲ့၊ သူ့သား မယားဆီသွားလိုက် လွန်ကျူးမှုမလုပ်ကြနဲ့၊ မုသား မဆိုကြနဲ့၊ သေရည်သေရက် မသောက်ကြနဲ့ ဒါဘဲဆုံးမခဲ့တာ ဘဲတဲ့. . . (မှန်ပါ)။ သဘောပါလား။ (ပါပါတယ်)။ ဒါဘဲ ဆုံးမခဲ့တာဘဲတဲ့၊ အဲဒီတော့ ဒါတွေဟာ သာသနာပတရား တွေဆိုတာ ပေါ်ပြီလား. . . (ပေါ်ပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေကို လေးလေးနက်နက်ဆုံးမတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ အခုအချိန်မှာ ကိုယ့်ခန္ဓာထဲမှာ ဝေဒနာလေးတွေ၏ ဖြစ်ပျက်၊ သို့မဟုတ် ကိုယ့်စိတ်ကလေး၏ ကိုယ်ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်သေးလို့ရှိရင်

ဒို့ဟာ သာသနာတွင်းတော့ မွေးတာဘဲ၊ ဒို့တော့ သာသနာ
ဝမ်းထဲ မရောက်သေးဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချ. . . (မှန်ပါ)။

သာသနာဆိုတာအဆုံးအမ

သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။ သာသနာတွင်း
တော့. . . (မွေးပါတယ်)။ မွေးပါတယ် သာသနာဝမ်းထဲကို
. . . (မရောက်သေးပါဘူး)။ ကိုစောမောင် ကျေနပ်ပြီလား
(ကျေနပ်ပါတယ်ဘုရား)။

သာသနာတွင်းတော့ဖြင့် သူမွေးပါတယ်၊ ငါးထောင်
အတွင်းမွေးကြတာကိုး. . . (မှန်လှပါ)။ သာသနာတွင်းက
တော့ မွေးပါတယ်တဲ့ သို့သော် သာသနာအဆုံးအမ၊
သာသနာဆိုတာ အဆုံးအမ၊ အဲဒီအဆုံးအမတော့ ဝမ်းထဲ
မရောက်သေးဘူး. . . (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မမြင်သေးလို့ရှိရင်
(မှန်ပါ)။

ဒါကြောင့်ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ သာသနာ
တွင်းသားလည်းဖြစ်အောင်၊ သာသနာတွင်းသူလည်း
ဖြစ်အောင် ဒီဖြစ်ပျက်မြင်မှ ဒိဋ္ဌိက္ခာမယ်၊ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီ
လား. . . (ရှင်းပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်မြင်မှ ဘာတုံး ဒကာ
ဒကာမတို့. . . (ဒိဋ္ဌိက္ခာမှာပါ)။ ဒိဋ္ဌိက္ခာမယ်ဆိုတာ သေချာ
ပြီလား. . . (သေချာပါတယ်)။

ဒါဖြင့်မရ၊ အရလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာမွေးစမ်း...
 (မှန်လှပါ)။ ဖြစ်ပျက်မမြင်မြင်အောင်လုပ်မယ်ဟ၊ အဖြစ်မမြင်
 လို့ရှိရင် အပျက်မြင်အောင်လုပ်မယ်ဟ ဟာအဖြစ်အပျက်
 နှစ်ခုစလုံး မြင်လို့ရှိရင်လည်း မြင်ဒီဟာတွေအဖြစ်ပဲမြင်မြင်၊
 အပျက်ပဲမြင်မြင် မောင်နိုင် သာသနာတွင်းသားတော့ဖြစ်ပြီ၊
 (မှန်ပါ)။ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့် မျိုးစေ့လည်းမှန်ပြီလို့ ဆုံးဖြတ်
 ချက်ချ (မှန်လှပါ)။ ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်မျိုးစေ့ကော...
 (မှန်ပါတယ်)။ မှန်ပြီလို့ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ။

အခုကြည့်စမ်း၊ ငါဘုရား၏အယူကတော့ကွာတဲ့
 ဒီရုပ်တရားသည် ဖြစ်တယ်ပျက်တယ်၊ ဒီဝေဒနာတရားသည်
 ဖြစ်တယ်ပျက်တယ်၊ ဒီသညာတရားသည် ဖြစ်တယ်၊
 ပျက်တယ်၊ ဒီသင်္ခါရဆိုတဲ့ စေတနာသဘောသည် ဖြစ်တယ်
 ပျက်တယ်၊ ဒီစိတ်သည်ဖြစ်တယ်ပျက်တယ် အဲ့ဒီလိုသိရမည့်
 အယူဟာ ငါဘုရား၏ ထုံးစံအယူဝါဒပါဘဲ ဝတ္ထုပုဏ္ဏား
 ဟောနေတယ်... (မှန်ပါ)။

သာသနာတွင်းသားဖြစ်ချင်ရင်

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့လည်း ဘုရား၏
 အယူဝါဒအစစ်သာသနာတွင်းသူ သာသနာတွင်းသား

ဖြစ်ချင်ရင် ဘာလုပ်ကြရမှာတုံး... (ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် လုပ်ရမှာပါ)။ ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်မြင်အောင်ကြည့် (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။ ဘာပါလိမ့်... (ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်-မြင်အောင် ကြည့်ရမှာပါ)။ ခန္ဓာ၏ ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တော့မှ မှတ်လိုက်စမ်းပါတဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေ သစ္စာနဲ့ လျော်တဲ့ဉာဏ်ဝမ်းထဲရောက်တယ်... (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူရောက်လည်း... (သစ္စာနဲ့လျော်တဲ့ဉာဏ် ရောက်ပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်က ဒုက္ခသစ္စာကိုး၊ သိတဲ့ဉာဏ်က သစ္စဉာဏ်သွားဖြစ်တော့ကို ဒကာ-ဒကာမတွေ ဖြစ်ပျက် မြင်တဲ့ဉာဏ်သည် သစ္စာနဲ့လျော်အောင်မြင်တဲ့ဉာဏ်ဘဲ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားပွင့်မှပေါ်တဲ့ဉာဏ်

ဖြစ်ပျက်ကဘာသစ္စာလည်း... (ဒုက္ခသစ္စာပါ)။ အဲဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်တာပါတဲ့၊ ဒါအဲဒီတော့ သစ္စာနဲ့ လျော်တဲ့ ဉာဏ်ဟာ ဘုရားပွင့်မှ ပေါ်တယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)။

ဘုရားမပွင့်ရင် ရှိကိုမရှိဘူး... (မှန်ပါ)။ ဘုရားသည် ဘယ်အကျိုးငှါ ဘုရားအဖြစ်ကို ဆုတောင်းပါလိမ့်မတုံး။ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ဘုရားဖြစ်၊ အိုသစ္စာသိလို့ ဘုရား

ဖြစ်တယ်... (မှန်လှပါ)။ ရှင်းပြီလား၊ (ရှင်းပါတယ်)။
ဘုရားဟာ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ဘုရားဖြစ်... (သစ္စာသိလို့
ဘုရားဖြစ်ပါတယ်)။

အဲခင်ဗျားတို့လည်း အခု သာသနာတွင်းသူ၊
သာသနာတွင်းသားဖြစ်ချင်လို့ရှိရင် သစ္စာနဲ့လျော်တဲ့ ဖြစ်ပျက်
သိအောင် လုပ်မှသာလျှင် အထက်သစ္စာကို သိမယ်လို့
ကိုစောမောင် အသေအချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။ ဒါသစ္စာနဲ့
စလျော်ပြီနော်... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် သစ္စာနဲ့
စလျော်ပြီ ဒကာ ဒကာမတို့နော်... (မှန်လှပါ)။ သဘောပါ
ကျလား... (ပါပါတယ်)။ အဲဒီတစ်ချက်ဖြစ်ပျက်ကို မြင်လို့
ရှိရင်ဖြင့် စူဠသောတာပန် အမျိုးအစားသေသေချာချာ
ရောက်တယ် (မှန်ပါ)။

တစ်ဘဝတော့ အပါယ်မလားဘူးဒကာ-ဒကာမတို့
ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား...
(ကျပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်မြင်လို့ရှိရင် တစ်ဘဝတော့ ဘယ်နှယ်
(အပါယ်မလားပါဘူး)။ အပါယ်မလားတာသေချာတယ်ဆို
တာ ဒီပြင်ဟာတွေကတော့ အာသန္နကံ ဝင်နှောင့်ယှက်
လိုက်တယ်ဆို ကိုစောမောင်သွားတာဘဲ... (မှန်ပါ)။
မသွားပေဘူးလား... (သွားပါတယ်)။

မလ္လိကာမိဖုရားကြီး

အဝီစိငရဲကြီးထဲ ဒီဟိုဒင်းတို့ မလ္လိကာ မိဖုရားကြီးတို့
ဟာ အသဒိသ ဒါနအလှူကြီး လှူလိုက်တယ်ဆိုတော့ ဘုရား
ကိုယ်တိုင်ရှိတုန်းကို လှူချလိုက်တာ၊ (မှန်ပါ)။ အသဒိသဒါန
ဆိုတာ ခုနဝေလာမပုဏ္ဏားလိုပဲ မောင်နိုင်ရ... (မှန်ပါ)။
ဝေလာမပုဏ္ဏားဆိုတာလည်း ဘုရားတစ်ဆူကြား တစ်ခါပေါ်
တာဘဲ... (မှန်လှပါ)။ ဒီမလ္လိကာတို့လှူတဲ့အလှူဟာလဲ
အသဒိသဒါနအလှူ ဘယ်သူနဲ့မှ မတူအောင် လှူတာ၊ ရှင်
ဘုရင်နဲ့ မိဖုရားက လှူတာ သဘောကျလား... (ကျပါ
တယ်)။

အဲ့ဒါဘုရားတစ်ဆူမှ တစ်ခါပေါ်တဲ့အလှူ...
(မှန်ပါ)။ ဘယ်သူမှ နှစ်ခါလှူလို့လည်းမရဘူး၊ ဒီဥစ္စာကို
သူ့ထက် သာတာမှ မရှိတော့ဘဲ... (မှန်ပါ)။ အဲ့ဒါတောင်မှ
စိတ်မချရသေးဘူး၊ အဲ-အဝီစိခုနစ်ရက် ကျသွားသေးတယ်၊
သေသည်၏ အခြားမဲ့၌အတွက် အာသန္နကံ ဝင်နှောင့်ယှက်
ချလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။ စိတ်ချရရဲ့လား... (မချရပါ
ဘူး)။ အာသန္နကံလေး ဝင်နှောင့်ယှက်ချလိုက်တော့ ဒကာ
ဒကာမတွေ ခုနက တစ်ဘဝအပါယ်မလား သလောက်
တောင်မှ သူမလာဘူး... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင် လာရဲ့
လား... (မလာပါဘူး)။

ဖြစ်ပျက်မြင် တစ်ဘဝအပါယ်မလားဘူး စူဠသော
တာပန်ဖြစ်လို့. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား. . . (ကျပါ
တယ်)။ အထက်မရချင်နေပါစေဦး၊ ခုနက အသဒိသ
အလှူကြီးသမားက တစ်ဘဝမလားဘူးဆိုရမလား စုတေပြီး
တစ်ခါထဲ အဝီစိကျသွားတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်. . .
(မှန်ပါ)။ မထင်ရှားဘူးလား၊ (ထင်ရှားပါတယ်)။ အဲ့ဒါတွေ
ကြောင့် ဒကာဒကာမတွေ သာသနာတွင်းတရားဟာ
ဘယ်တရားတုံးဆိုတာ ယနေ့ခင်ဗျားတို့ တရားတစ်ပွဲလုံး
ဆုံးဖြတ်ချက်ချအောင်ပြောနေတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ဘာမြင်မှဘဲ. . . (ဖြစ်ပျက်မြင်မှပါ)။ ခန္ဓာ၏
ဖြစ်ပျက်ကို မမြင်မြင်အောင် ကြိုးစားပါ၊ မြင်မှဘဲ သာသနာ
တွင်းသား အပါယ်မလားတဲ့ တစ်ဘဝအပါယ်မလားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်စဖြစ်တော့တယ်နော်. . . (မှန်ပါ)။ သေချာပြီလား၊
(သေချာပါတယ်)။

တိဿရဟန်းကြီး

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဟို တိဿကြီး ဇေတဝန်ကျောင်း
နေတဲ့ သီလတော့ အတော်လုံတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးဘဲ၊ အာသန္န
ကံဝင်ပြီး သင်္ကန်းလေး ဥပါဒါန်စွဲလိုက်တဲ့၊ သေခါနီးမှာ
အာသန္နကံ ဝင်ဖျက်လိုက်တော့ သန်းကြီးသွားဖြစ်လိုက်တာ

လည်း ကိုစောမောင် ခဏခဏပြောနေတယ်... (မှန်ပါ)။
မပြောဘူးလား... (ပြောပါတယ်)။ သီလမှာတော့
ဇေတဝန်ကျောင်း ဘုရားနဲ့အတူနေတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးဘဲ
စိတ်မချရလို့ ကျသွားတာပေါ့... (မှန်ပါ)။ မကျပေဘူး
လား... (ကျပါတယ်)။ သီလမှ ရိုးရိုးသီလလားဆိုတော့
နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်သွယ်သောသီလ... (မှန်လှပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

သင်္ကန်းပေါ်မှာသန်းဖြစ်တယ်

ငါးပါးလောက် ရှစ်ပါးလောက်ကို မဟုတ်ပါဘူး၊
နှစ်ရာနှစ်ဆယ်ခုနစ်သွယ်သောသီလနဲ့ နေတာတောင်
အာသန္နကံဆိုတဲ့ သူ့နှမလှူတဲ့သင်္ကန်း နက်ဖြန်ဝတ်မလို့
ထားတာကို ဒါလေးစွဲပြီး ညအစာမကျေတဲ့ ဝေဒနာနဲ့ သေချ
လိုက်တာ တစ်ခါတည်း သင်္ကန်းပေါ် သန်းဖြစ်နေတယ်ဆို
တာ ဘုရားလက်ထက်သက်သက်ပဲ (မှန်ပါ)။ ဒီသီလ
ပြောစရာ လိုသေးလား... (မလိုပါဘူး)။

အဲ့ဒါကြောင့် ဖြစ်ပျက်မပါသေးလို့ရှိရင် အပါယ်စိတ်
မချရသေးဘူး၊ (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်မရသေးရင်
(အပါယ်စိတ်မချရပါဘူး)။ ကိုစံလှ ကျေနပ်ပြီလား...
(ကျေနပ်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ တရားတစ်ပွဲ

လုံးဘဲ သတိပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒီဟာ မလုပ်မဖြစ်ဘူး၊ တို့မှာ
ဖြင့် ဒီအရေးဟာ အကြီးဆုံးအရေး သာသနာတွင်း
တို့ဆုတောင်းလို့ သာသနာတွင်းထဲတော့ တို့ရောက်လာတယ်၊
သာသနာ့အဆုံးအမတို့ရပြီလား၊ မရပြီလားလို့ ကိုယ့်ဟာ
ကိုယ် စစ်ဆေးပါ. . . (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့ အခုသာသနာနှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်၊
နှစ်ထောင့်ငါးရာအတွင်းမှာဘဲ မွေးတဲ့ ဖွားကြတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဘုန်းကြီးတို့နှင့်တကွ အတူတူပါဘဲ အဲ့ဒါ သာသနာတွင်း
တွေ့ရ၊ ကြုံရ၊ ဆုံရပါလို့၏ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါးက
လွတ်ပြီးသကာလလာတာ ဆုတောင်းကတော့ ပြည့်လာပြီ၊
သာသနာတွင်းတော့ ရောက်ပြီ. . . (မှန်ပါ)။ သာသနာဝမ်း
ထဲ ရောက်ပြီလား မရောက်ဘူးလားဆိုတာတော့ ကိုယ်ဟာ
ကိုယ်မေးကြည့်မှ သိမယ်. . . (မှန်ပါ)။

သာသနာဝမ်းထဲရောက်ပြီလား

အဖြစ်အပျက်မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကြတော့ ကိုစောမောင်
ဘယ်လိုမြင်တုံး. . . (သာသနာဝမ်းထဲရောက်ပါတယ်)။
သာသနာဝမ်းထဲရောက်မယ်. . . (ရောက်ပါတယ်)။
သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။ သာသနာဝမ်းထဲ
ရောက်မှုနဲ့ သာသနာတွင်းကြုံရုံမျှနဲ့ သာသနာဝမ်းထဲရောက်

မှုနဲ့ အတော်ခြားနားတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ (မှန်ပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ သူကမှ ဒိဋ္ဌိကို ဒကာ-
ဒကာမတို့ ပယ်အောင်ပါးအောင် လုပ်နိုင်တာကိုးဗျ...
(မှန်ပါ)။ ဒီပြင်ဟာတွေက ဒိဋ္ဌိကို ပယ်အောင်ပါးအောင်
လုပ်နိုင်ကြရဲ့လား... (မလုပ်နိုင်ပါဘူး)။

မလုပ်နိုင်တော့ ဒိဋ္ဌိရှိလို့ သောတာပန်မတည်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်တော့အပါယ်လေးပါး လွတ်မည်လို့ကိုစောမောင်
ဘုရားဟောတုန်း... (မဟောပါဘူး)။ သောတာပန်
တည်သွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့... (အပါယ်လေးပါးလွတ်
ပါတယ်)။ ဘာ သူပယ်လိုက်လို့တုန်း... (ဒိဋ္ဌိပယ်လို့ပါ)။
သူသေချာနေတာ ဒိဋ္ဌိဘဲ၊ မောင်နိုင်ရေ အရေးတကြီး ပယ်ချ
လိုက်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

အဲ့ဒါတွေနဲ့ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိပယ်ချင်လို့ရှိရင် ဒိဋ္ဌိဆိုတာ
ဖြစ်ပျက်မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒိဋ္ဌိကပ်နေတယ်... (မှန်ပါ)။
ဖြစ်ပျက်မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (ဒိဋ္ဌိကပ်နေပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိကပ်နေ
တာဘဲဆိုတာ ဒကာ-ဒကာမတို့ သေသေချာချာဘဲ မှတ်ပါ
... (မှန်ပါ)။ ဒီဖြစ်ပျက်မှ မတွေ့သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့်
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ အစိုင်အခဲပညတ်ကြီးဖြစ်ပြီးသကာလ၊
ပညတ် နယ်ကကို မထွက်ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ...
(မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဖြစ်ပျက်ကိုဖြင့် မမြင်-မြင်
အောင်ကြည့်မှတို့သည် အပါယ်တံခါးစပိတ်တော့တယ်၊ နို့
မို့ရင် တို့ ပွင့်တုန်းဘဲဆိုတဲ့ဥစ္စာ-ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး၊ ဒီတရား
တစ်ပွဲလုံးမှာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာပေါ်လို့ရှိရင်လည်း
သုခလေးပေါ်လည်း ဩော်ရှိသေးလား၊ မရှိသေးလား
အမြဲတန်း စုံစမ်းရမယ်... (မှန်ပါ)။ ဒုက္ခပေါ်ရင် ရှိ-
မရှိကိုစောမောင် (စုံစမ်းရပါမယ်)။ အင်-ဥပေက္ခာပေါ်ရင်
ရှိ-မရှိ... (စုံစမ်းရပါမယ်)။

စုံစမ်းလိုက်တဲ့အခါ စုံစမ်းမှသာ နောက်ကလာခဲ့
တယ်၊ ဒကာ-ဒကာမတို့ မရှိဘူးဆိုတာတို့ ခုနက ဝေဒနာက
တာဝန်ခံတယ်... (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့
တာဝန်က စုံစမ်းဖို့တာဝန်... (မှန်ပါ)။ ဟို ဓမ္မက သူ့ဟာ
သူပျက်စီးပြမည်၊ တာဝန်က သူ့ပင်ကိုသဘော နိယာမ
ပျက်စီးပြမည့်တာဝန်က ဓမ္မ၏တာဝန်၊ (မှန်ပါ)။ နောက်က
စစ်ဆေးတဲ့ တာဝန်က ယောဂီလုပ်လိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
တာဝန်၊ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

မို့ဥပမာ၊ ဓမ္မနိယာမ

ဖြစ်ပျက်ပြရမှာက ဓမ္မ၏တာဝန်... (မှန်ပါ)။ နော်
ခင်ဗျားတို့မကြည့်လည်း သူကတော့ဖြစ်ပျက်ပဲ... (မှန်ပါ)။

ကြည့်ရင်ကော... (ဖြစ်ပျက်ပါ)။ အဲဒါဓမ္မနိယာမ ရှင်းကြ
 လား... (ရှင်းပါတယ်)။ ခင်ဗျားတို့မယ် ခင်ဗျားတို့က
 ဆွတ်ခူးစားလည်း ကိုစောမောင် မှိုကပေါက်ချိန်ကျတော့
 ပေါက်မှာဘဲ၊ (မှန်ပါ)။ စွတ်ခူးစားလည်း ပေါက်ချိန်ကျတော့
 ပေါက်မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါ
 တယ်)။ မှိုကို ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့မစားလည်း သူ
 ပေါက်တဲ့အချိန်ကျပေါက်မှာဘဲ၊ တော်သလင်းမှို လာပါလိမ့်
 မယ် နောက်ကျတော့... (မှန်ပါ)။ မလာပေဘူးလား...
 (လာပါတယ်)။

အဲဒါ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘာဆိုင်တုံး၊ သူပေါက်ချိန်မို့ လို့
 သူပေါက်တာ... (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ဆွတ်ခူးစားဖို့
 ပေါက်တယ်လို့ မယူပါနဲ့... (မှန်ပါ)။ ယူလို့တော်ပါ့မလား
 (မတော်ပါဘူး)။ ခင်ဗျားတို့ ဆွတ်ခူးစားနိုင်လည်း နေတဲ့နေရာ
 မှာ သူမပေါက်ဘူးလား၊ ပေါက်သလား... (ပေါက်ပါတယ်)
 ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။ ပေါက်တာဘဲ မဟုတ်လား...
 (ပေါက်ပါတယ်)။ ဒါမှို၏ သဘော မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

ဒီမှာလည်း ခန္ဓာ၏ သဘောကတော့ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ
 အနိစ္စဟောတယ်၊ ငါကတော့ မင်းတို့ကြည့်ကြည့်
 မကြည့်ကြည့် အနိစ္စနဲ့နေမယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီ
 လား... (ကျပါတယ်)။ ခန္ဓာ၏ သဘောကတော့ဘာတဲ့...

(အနိစ္စနဲ့နေမှာပါ)။ ခင်ဗျားတို့က ကြည့်ကြည့် မကြည့်ကြည့်
(မှန်ပါအနိစ္စပါ)။ ဘာတုံးသူက... (အနိစ္စပါ)။ သူက
အနိစ္စသဘောနဲ့နေမှာဘဲ၊ (မှန်ပါ)။ သူ့ပင်ကိုသဘောမို့လို့
ပေါ့၊ ပေါက်ချိန်ကျလို့ ပေါက်တာဘဲ၊ (မှန်ပါ)။ သူလည်း
ပေါ်ချိန်ကျတော့ ပေါ်လိုက်တာဘဲ၊ ပျက်ချိန်ကျ ပျက်ချလိုက်
တာဘဲ ကိုစောမောင်ရ... (မှန်ပါ)။

မို့ပေါက်ချိန်မှာ နှုတ်ကြပါ

အဲ့ဒါ ခင်ဗျားတို့က ခင်ဗျားတို့တာဝန်က ဘာတုံးလို့
မေးတဲ့အခါကျတော့၊ မို့ပေါက်ချိန်ဟုတ်လား၊ ဒကာ-ဒကာမ
တို့ မို့ပေါက်ချိန်ကို ကိုယ်ကမှန်းပြီးသကာလ၊ ဒီနေရာသွားပြီး
နှုတ်ကြပြကြလို့ရှိရင်လည်း မို့ မို့ပိုင်ဖြစ်ကြမှာပေါ့ဗျာ၊ (မှန်ပါ)။
မဖြစ်ပေဘူးလား၊ ... (ဖြစ်ပါတယ်)။ ခင်ဗျားတို့က နှုတ်ချိန်
သွားမနှုတ်ဘူး၊ ယူလည်း မယူဘူးဆို မို့လက်မဲ့ဘဲ ဖြစ်မှာဘဲ၊
... (မှန်ပါ)။ မဖြစ်ပေဘူးလား၊ ... (ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒီမှာလည်း သူကတော့ ဖြစ်ပျက်တော့ပြမှာဘဲ၊
ခင်ဗျားတို့က၊ အင်း-မို့နှုတ်ချိန် မနှုတ်သလို ဖြစ်ပျက်ကို
မကြည့်ဘဲ နေလို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့သန္တာန်မှာ မို့ မို့၏
သဘောကို ကောင်းကောင်းမသိတဲ့အတွက်ဟဲ့ တစ်ခါတည်း
ဒီဌိနဲ့သာ မြဲနေတာဘဲ၊ ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား၊ ...

(ကျပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိ- ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းနဲ့
ဒိဋ္ဌမုတ္တကဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိရူး- ရူးနေလို့ရှိရင်လည်း ဒီဖြစ်ပျက်ကို
ဘယ်တော့မှမတွေ့ဘူး။ . . (မှန်လှပါ)။ သဘောကျလား။
. . . (ကျပါတယ်)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်က
အမြန်ယမကဘာရှိတုံး၊ (အနိစ္စဖြစ်ပျက်ရှိပါတယ်)။ အနိစ္စ
ဖြစ်ပျက်၊ . . . (မှန်ပါ)။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
အမြဲရှိနေတာပြောစမ်းပါ။ . . (အနိစ္စဘဲရှိပါတယ်)။ အနိစ္စဘဲ
ရှိတယ်နော်၊ (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်ဘဲရှိတယ်၊ . . . (မှန်ပါ)။
မြန်မာလိုပြန်ရင် ဖြစ်ပျက်၊ အဲ ပါဠိလိုသုံးရင် အနိစ္စ -
ကိုစောမောင်၊ . . . (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ကြည့်၊ မကြည့်တာဝန်
ကခင်ဗျားတို့တာဝန်၊ . . . (မှန်ပါ)။ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်၊ မကြည့်
တာဝန်က ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တာဝန်ပါ။ . . (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာက ပြမှု မပြမှုဆိုတာကတော့ကို ခန္ဓာသဘော
ကတော့ ခန္ဓာသဘောဘဲ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးပြမှာဘဲ၊ . . .
(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာကတော့ ပဋိသန္ဓေနေမယ်၊ အိုမယ်၊ နာမယ်၊
သေမယ် ခင်ဗျားတို့က ကြည့်ချင်ကြည့်၊ မကြည့်ချင်နေ
သူလမ်းတော့ သူသွားမှာဘဲ၊ . . . (မှန်ပါ)။ မသွားဘူးလား၊
သွားမှာလား၊ . . . (သွားပါတယ်)။ ဒီမှာလည်း ခန္ဓာက အနိစ္စ
ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမို့ ကိုစောမောင် သူက သူ့အလုပ်က ဘာလုပ်

မယ်ထင်တုံး၊ . . . (အနိစ္စအလုပ် လုပ်မှာပါ)။ အနိစ္စဘဲ
သူလုပ်မြဲလုပ်နေမှာဘဲ၊ . . . (မှန်ပါ)။

ခင်ဗျားတို့က ဆရာဘုန်းကြီးပေးထားတဲ့ဉာဏ်၊
ဘုရားပေးထားတဲ့ဉာဏ်၊ ကလျာဏမိတ္တသူတော်ကောင်း
ပေးထားတဲ့ဉာဏ်တွေနဲ့ ကြည့်ပေးလိုက်ရုံဘဲ၊ . . . (မှန်ပါ)။
ကြည့်ပေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကြည့်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၊ မြင်နိုင်
တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဒိဋ္ဌိပြုတ်၍ အပါယ်တံခါး ပိတ်လိုက်တာဘဲ၊ . . .
(မှန်ပါ)။

မကြည့်ဘူး ဒီတိုင်းနေလို့ရှိရင်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိမပြုတ်၍
အပါယ်တံခါးပွင့်နေတာဘဲ၊ . . . (မှန်ပါ)။ ကိုစံလှ ကောင်း
ကောင်းရိပ်မိပြီလား၊ . . . (ရိပ်မိပါတယ်ဘုရား)။

ဓမ္မအလုပ်နှင့်ကိုယ့်အလုပ်

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ-ဒကာမတွေ၊ ကိုယ့်အလုပ်
ကဘာတုံး၊ ဓမ္မအလုပ်ကဘာတုံးလို့ မေးဖို့ မလိုဘူးလား . . .
(လိုပါတယ်)။ ဓမ္မအလုပ်က ဖြစ်ပျက်ပြဖို့ အလုပ်ဟာ ဓမ္မ
အလုပ်ပဲ . . . (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ကြည့်ဖို့၊ မကြည့်ဖို့လိုရင်း
မဟုတ်ဘူး (မှန်ပါ) ကိုစောမောင် . . . (မှန်ပါ)။ ဓမ္မ
အလုပ်က ဘာပါလိမ့် . . . (ဖြစ်ပျက်ပြဖို့အလုပ်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်
ပြဖို့အလုပ်ခင်ဗျားတို့အလုပ်က ပြတဲ့အချိန်မှာ ဉာဏ်နဲ့

ကြည့်ဖို့ အလုပ်ဟာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလုပ်ပါ...
 (မှန်ပါ)။ အဲဒါဒီအခုဒီနေ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောတယ်၊
 ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ပျက်အလုပ်က ခန္ဓာအလုပ်... (မှန်ပါ)။ မောင်နိုင်
 (မှန်ပါ)။ ကြည့်တဲ့အလုပ်က... (ယောဂီတို့၏အလုပ်ပါ)။
 ယောဂီတို့၏အလုပ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား...
 (ကျပါတယ်)။

ဒိဋ္ဌိကအပါယ်သွားစေတယ်

ကဲ-မကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
 အင်း-ဒိဋ္ဌိနဲ့နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မို့ သူမကြည့်ဖြစ်ဘူး... (မှန်ပါ)။
 ဒါဖြင့်- သူ့အပါယ်လေးပါး တံခါးဟာပွင့်လျက်ပဲ...
 (ပွင့်လျက်ပါ-မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။
 ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ဒိဋ္ဌိကလေးက ပြုတ်သွားတဲ့အတွက်
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပြုတ်ပြီး-သမ္မာဒိဋ္ဌိရောက်လာတဲ့အတွက် ဒကာ-
 ဒကာမတို့ အပါယ်တံခါးပိတ်သွားပြန်တယ်၊ (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့်
 ပိတ်မှုဖွင့်မှုဟာ ပိတ်မှုပွင့်နေမှုကို ဒကာ-ဒကာမတွေမှာ
 ဘယ်သူပါလိမ့်မတုံး လက်သည်ရှာတော့ကို ဒိဋ္ဌိကဖွင့်မှု
 ဉာဏ်ကပိတ်မှု... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)

ဉာဏ်ကမ္မအပါယ်တားတယ်

အပါယ်တံခါးကို ဒိဋ္ဌိက. . . (ဖွင့်မှုပါ)။ ဉာဏ်က
(ပိတ်မှုပါ)။ အဲ ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေပြီးသကာလ ကျောက်ထပ်
ကြီးမှာရှိတဲ့ ဒိုင်နမိုကနေပြီး ခလုပ်သာဖြုတ်လွှတ်လိုက်ပါ၊
ဒီမီးတွေဖွင့်မှုဟာ ကိုစောမောင် အင်းဒီလာပြီး ဖွင့်နေရသေး
လား. . . (မနေရပါဘူး)။ မနေရတော့ပါဘူး ဟိုကနေပြီး
ခလုတ်ဖွင့်လိုက်လို့ရှိရင် နောက်ဆုတ်လိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် အင်း
မီးတွေက ပွင့်လာတာဘဲဆိုတာ မသေချာဘူးလား. . .
(သေချာပါတယ်)။

ထို့အတူဘဲတဲ့ လူ့ပြည်ကနေပြီးသကာလ ငရဲမှာ
တံခါးကိုလည်း ဒီကနေပြီး ပိတ်လည်းရတာဘဲ. . . (မှန်ပါ)။
ဒီကနေ ဖွင့်ကော. . . (ရပါတယ်)။ ဒီကနေ ခလုတ်ရှိနေတာ
ကို. . . (မှန်ပါ)။ ဒီအိမ်မှာရှိတဲ့မီးတွေ ဘယ်လိုက်ဖွင့်ပေးနိုင်ပါ
မတုံး ဒကာ-ဒကာမတို့. . . (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပြီလား. . .
(ရိပ်မိပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဝမ်းထဲမှာ ငရဲတံခါးကို
ပိတ်တတ် တဲ့တရား၊ ဖွင့်တတ်တဲ့တရားလည်းရှိတယ်. . .
(မှန်ပါ)။ ငရဲ တံခါးကို (ပိတ်တတ်တဲ့တရားလည်းရှိပါတယ်)။

ပိတ်တတ်တဲ့တရားလည်းရှိတယ်၊ အဲဒါဖွင့်တတ်တဲ့
တရားကဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။
ပိတ်တတ်တဲ့တရားက. . . (သမ္မာဒိဋ္ဌိပါ)။ အင်း ဖွင့်တတ်တဲ့

တရားက... (မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိပါ) ပိတ်တတ်တဲ့တရားက...
(သမ္မာ ဒိဋ္ဌိပါ)။ နှစ်လုံးဘဲ၊ ကျေနပ်ပြီလား ဒကာ-ဒကာမတို့
(ကျေနပ်ပါတယ်)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုအတိုင်း မနေပါနဲ့ဆိုတာ ငယ်တဲ့
လူရော ကြီးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေရော အကုန်ပြောလိုက်တယ်...
(မှန်ပါ)။ ပိတ်ချင်လည်း ဒီကပါဘဲ... (မှန်ပါ)။ ဖွင့်ချင်ကော
(ဒီကပါ)။ ခိုင်နမ့်ကဘဲဆိုတာ သဘောကျလား... (ကျပါ
တယ်)။ ဝမ်းထဲတည်းဟူသော ခိုင်နမ့်ကနေ ဖွင့်ချင်လည်း
သူက ပါဘဲ... (မှန်ပါ)။ ပိတ်ချင်ကော... (သူကပါဘဲ)။

ဒါကြောင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ “ကမ္မံ သတ္တေ ဝိဘဇ္ဇတိ”
ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ ဒီဒိဋ္ဌိနဲ့ တွဲနေတဲ့ကံကလည်း ဖွင့်ပေးလိုက်တာ
ဘဲ (မှန်ပါ)။ ဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းတဲ့ကံကလည်း ဒကာ-ဒကာမတို့
ပိတ်ပေး လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပြီလား (ရှင်းပါ
တယ်)။

လူ့ပြည်ကိုဘယ်သူပို့လိုက်သတုံး

အဲဒီတော့ကို ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားကြည့်ပါ၊ အားလုံး
ဘဲ ရှင်းသည်ထက်ရှင်း၊ လင်းသည်ထက်လင်းအောင်လည်း
ပြောပါမယ်၊ လူ့ပြည်ဘယ်သူပို့လိုက်သတုံးဟေးလို့ မေးဖို့
မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်)။ ဟာလူ့ပြည်ကံကပို့လိုက်

တယ်လို့ ဖြေကြမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ မဖြေကြပေလား...
 (ဖြေကြမှာပါ)။ ဒီကံသည် ဘယ်တုန်းက ဘယ်ဘဝတုန်းက
 ဝမ်းထဲက ကံကနေပို့လိုက်တယ်ဆိုတာ သေချာတယ်...
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ ဝမ်းထဲက
 ကံကနေပြီး လူ့ပြည်ပို့လိုက်တာဘဲ၊ ကိုယ်စီစဉ်လာလို့ရောက်
 လာတာ၊ အဲဒီကံစီမံလိုက်တာလား... (ကံစီမံလိုက်တာပါ)
 တစ်ခါလူ့ပြည်ကနေပြီးသကာလ လူ့ပြည်ရောက်လာတော့
 လည်း ကံကပို့လိုက်တာဘဲ၊ လူ့ပြည်ကနေ အပါယ်သွားတဲ့
 အခါကျတော့လည်း ဝမ်းထဲမှာ ဒိဌိနဲ့တွဲနေတဲ့ ကံကပို့လိုက်
 တာဘဲ ကိုစောမောင်ရဲ့... (မှန်ပါ)။

အဲဒါကြောင့် အပါယ်စိတ်မချရသေးရင် ပြုံးချိန်နဲ့
 မနေကြနဲ့ဦးဆိုတာ- သတိပေးလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။
 အပါယ်စိတ်ချချင်ရင်တော့ ဘာလုပ်ရမတုံးလို့ မေးဖို့ မလို
 ဘူးလား... (လိုပါတယ်)။ ခန္ဓာမှာ အမြဲတန်းရှိနေတဲ့ အနိစ္စ
 ကို ဒကာ-ဒကာမတွေက သူရှိနေတာ မကြည့်ဘဲ မနေနဲ့...
 (မှန်ပါ)။ သူရှိနေတာကို၊ (မကြည့်ဘဲ မနေရပါဘူး)။ အို
 မကြည့်ဘဲ မနေနဲ့ ကြည့်သာကြည့်နေ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ အင်း ပိုက်ဆံကုန်ခံပြီး ကြည့်ရမှာလား၊
 အင်း-နဂိုရှိပြီးသားကို အင်း-တည့်ပေးရုံဘဲလားလို့ မေးဖို့
 မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်)။ ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ...

(နဂိုရှိပြီးသားကိုထည့်ပေးရုံပါဘုရား)။ အဲဆရာကောင်း
သမားကောင်းဆီကနေ နည်းယူပြီးသကာလ ထည့်ပေးလိုက်
လို့ရှိရင် အပါယ်တံခါးဟာ ပိတ်ထွက်သွားမယ်... (မှန်ပါ)။
ကိုစောမောင် ကျေနပ်ပြီလား... (ကျေနပ်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့်
အပါယ်တံခါးဖွင့်တာလည်း လူ့ပြည်ဒိဋ္ဌိက... (မှန်ပါ)။
အပါယ် တံခါးပိတ်တာလည်း လူ့ပြည်သမ္မာဒိဋ္ဌိက၊ မောင်နိုင်
ဆိုနိုင်ပြီလား (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ကိုမြင့်တို့ ကြိုးစားရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။
နောက်က ဒကာဒကာမတွေ ဘယ်လိုစိတ်ထားရှိကြ...
(ကြိုးစားရမှာပါ)။ မကြိုးစားလို့ရှိရင် ဒီဟာကတော့ ဖြစ်ပျက်
မြင်မှဆိုကတည်းက မြင်အောင် ဝီရိယလေးစိုက်ရလိမ့်မယ်
(မှန်ပါ)။ မြင်အောင် ပညာနဲ့ကော... (ကြည့်ရမှာပါ)။
ဒါ့ကြောင့် သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ ကိုစောမောင်
ခဏခဏမပြောဘူးလား... (ပြောပါတယ်)။

သတိလည်းထား၊ ဝီရိယလည်းစိုက်၊ ပညာနဲ့လိုက်
လို့ရှိရင်ဖြင့် ဖြစ်ပျက်မြင်မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ မြင်ပြီး
ခင်ဗျားတို့ ကဲ မဆုံးချင်နေ အိပ်နေဦးဆိုတာတောင် အပါယ်
တစ်ဘဝတော့ သေချာတယ်... (မှန်ပါ)။ ဟာဒီဖြစ်ပျက်
တပည့်တော်တို့ဖြင့် ဘုရား မုန်းဆုံးပြီးသကာလ တပည့်တော်
တို့ နိဗ္ဗိန္ဒညဏ် လောက်တင် မနေပါဘူး၊ ယထာဘူတညဏ်နဲ့

မနေပါဘူး၊ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်တက်ပါဦးမယ် ပြီးငွေ့အောင်ကို၊ ဟာ
 နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်နဲ့ မနေပါဘူးဘုရား မဂ်ဉာဏ်ပေါ်အောင် ဖြစ်ပျက်
 ဆုံးသည့်တိုင်အောင် တပည့်တော်တို့ လိုက်လိုက်ပါမယ်
 ဆိုလို့ရှိရင် လှူပြည်ကနေ ပိတ်လိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။
 ဟိုမှာ ကိုယ့်အတွက် ငရဲတွေကတော့ အကုန်ပျောက်တာ
 ဘဲ... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင်... (ပျောက်ပါတယ်)။
 သဘောပါလား... (ပါပါတယ်)။

သာသနာတွင်းတရားဟာ ဘယ်တရားပါလိမ့်

ဒါဖြင့် သာသနာတွင်းတရားဟာ ဘယ်တရားပါလိမ့်
 ဒကာဒကာမတို့ (ဖြစ်ပျက်မြင်မှုတရားပါ)။ ဖြစ်ပျက်မြင်မှုဟာ
 သာသနာတွင်း တရားအစစ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ...
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ အဲ့ဒီတော့ကို
 ဖြစ်ပျက်မြင်မှုသည် သာသနာတွင်း တရားဖြစ်ပြီးသကာလ၊
 ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် ဘာကျေးဇူးပြုမတုံးဆိုတော့ ဟောဒီက
 ဒကာ-ဒကာမတွေ ခန္ဓာ ဝေဒနာထား- ဝေဒနာသုံးပါးထားပါ
 တဲ့၊ ဝေဒနာသုံးပါးလှည့်ပြီး ခံစားနေတဲ့ ဘာ-ဘယ်သူတုန်းလို့
 မေးလို့ရှိရင် ယောက်ျားမှာ ဝေဒနာသုံးပါး လှည့်နေတာဘဲ...
 (မှန်ပါ)။ မိန်းမမှာကော... (ဝေဒနာသုံးပါးလှည့်နေပါ
 တယ်)။ လှည့်နေတာဘဲ သဘောပါလား... (ပါပါတယ်)။

အဲဒါသည် ဝေဒနာသည်ကားလို့ဆိုရင် ခန္ဓာဘဲ...
 (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာဝေဒနာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား...
 (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ ခန္ဓာသဘောက ဘာပြောမတုံးလို့
 မောင်နိုင်တို့ ခုနက သင်ပေးခဲ့တယ်... (မှန်ပါ)။ သူ
 ဘယ်လို ပြောလိမ့်မယ်ထင်... (ဖြစ်ပျက်ပြမှာပါ)။ အနိစ္စ
 ပြမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာသဘောက သူ့နိယာမကိုး
 ကိုစံလှရေ... (မှန်ပါ)။ သူ့သဘောက ဘာပြမယ်ထင်...
 (အနိစ္စပြမှာပါ)။

အင်း-အနိစ္စပြတာကို ကျုပ်တို့ ဒကာ-ဒကာမတွေက
 ဒီကနေပြီးသကာလ၊ သူကပြတာကိုး၊ ဪ အပါယ်ငရဲကျမှာ
 စိုးသောကြောင့် အပါယ်ငရဲတည်းဟူသော တရားကို အင်း
 ဆိုးဝါးတဲ့ နေရာဌာနကြီး ရောက်မှာစိုးသောကြောင့် ဒီဟာ
 တော့ဖြင့် သတိထားပြီး၊ ဝီရိယစိုက်ပြီးသကာလ၊ အကြံ
 ကောင်းဉာဏ်ကောင်းနဲ့ ရှုပေးမယ်လို့၊ ဒီကနေပြီး ဒါ မိမိခန္ဓာ
 ကိုသာ ရှုပေးလိုက်... (မှန်ပါ)။ ရှုပေးလိုက်တော့ မိမိခန္ဓာ
 ရှုလိုက်တော့ ကိုယ်ကလုပ်ယူရမည့်အနိစ္စလား၊ ခန္ဓာက
 ပြောမှာလား... (ခန္ဓာကပြောမှာပါ)။ ရှင်းကြပြီလား...
 (ရှင်းပါတယ်)။

ခန္ဓာကပြောတာ စောင့်ကြည့်ပါ

ကိုယ်ကလုပ်ယူရမှာလား၊ ခန္ဓာကပြောမှာလား...
 (ခန္ဓာကပြောမှာပါ) အဲ ခန္ဓာကပြောတော့ကိုး ကိုယ့် ကိုယ့်
 တာဝန်က သတိထားပြီး ဝီရိယစိုက်ပြီး ပညာလေးနဲ့
 စောင့်ကြည့်နေရုံဘဲ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား...
 (ကျပါတယ်)။ သတိထား ဝီရိယစိုက် ပညာနဲ့စောင့်ကြည့်...
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား၊ (ကျပါတယ်)။

ကိုယ့်တာဝန်ကဘာတဲ့... (သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊
 ပညာနဲ့စောင့်ကြည့်ရမှာပါ)။ အင်း-သတိထား ဝီရိယစိုက်
 ပညာနဲ့ ကြည့်ဆိုတော့ “အာတာပီ သမ္မဇာနော သတိမာ
 ဝိနေယျ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ ဒီပါဠိတော်ကို ပြောထားတာ
 (မှန်ပါ)။

အာတာပီ-ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝီရိယစိုက်ပါလို့ ဘုရားက
 ဟောတာနော်... (မှန်ပါ)။ နေပက္ခော-ဆိုတာ-ပညာနဲ့
 ကြည့်ပါဆိုတာ၊ သတိမာဆိုတာ သတိလည်းထားပါ...
 (မှန်ပါ)။ ဒီပါဠိတော်ကို မြန်မာလို ပြောထားတာ...
 (မှန်ပါ)။ အာတာပီဆိုတာ ဝီရိယ၊ သတိမာဆိုတာ သတိ-
 ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ သမ္မဇာနောဆိုတာ ပညာ သဘော
 ကျလား... (ကျပါတယ်)။ အဲဒါသတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်
 မောင်နိုင်ရ... (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာသဘောခန္ဓာကပြောမှာပါ

ဒါကြောင့် သတိထား၊ ဝီရိယစိုက် ပညာနဲ့သာ ကိုယ့်ခန္ဓာကြည့်... (မှန်ပါ)။ ဘာတဲ့... (သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြည့်ရမှာပါ)။ ခန္ဓာကြည့်လိုက်တော့ ကိုယ်ကလုပ်ရမည့် ရှိတဲ့တရားက လုပ်ယူရမည့် အနိစ္စလား၊ ဒကာဒကာမတို့ ခန္ဓာသဘောကို ခန္ဓာက ပြောမှာလား... (ခန္ဓာသဘောကို ခန္ဓာက ပြောမှာပါ)။ ခန္ဓာသဘော ခန္ဓာက ပြောတော့မှာ ကိုယ်ကလည်း သတိထား၊ ဝီရိယလေး ကလည်းစိုက်ပြီး ပညာနဲ့ကြည့်နေတော့မှ သူပြောတာက ကျုပ် ဟာဖြစ်ပြီး ပျက်တတ်တဲ့ သဘောဟာ ကျုပ်သဘောဘဲ လို့ ဆိုတော့ ဪ သတိထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း သိတယ်... (မှန်ပါ)။ ဝီရိယစိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကကော... (သိပါတယ်)။ ပညာနဲ့ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က... (သိပါတယ်)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သတိပဋ္ဌာန် ပါဠိတော်မှာ အားလုံး ဒကာ-ဒကာမတွေ “အာတာပီ နိပကော သတိမာ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿ” လို့ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်)။ အဲ့ဒါ သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ကြည့်ပေး... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင် ခန္ဓာသဘောက ဘာပါလိမ့်... (အနိစ္စသဘောပါ)။ အနိစ္စသဘော ကိုယ်ကဘာသာလျှင် အခုဆရာသမား အကူအညီပေး

လိုက်တော့ ဘယ်နှစ်ခုနဲ့ နေရမယ်ဆိုတာကိုကော ပေါ်ပြီ
လား... (ပေါ်ပါတယ်)။ ဘယ်နှစ်ခုနဲ့ပါလိမ့်... (သတိ
ထား၊ ဝီရိယစိုက်ပြီး၊ ပညာနဲ့ကြည့်ရပါမယ်)။ နောက်က
ဒကာ-ဒကာမတွေ ဘာတဲ့တဲ့... (သတိထား၊ ဝီရိယ
စိုက်ပြီးပညာနဲ့ ကြည့်ရပါမယ်)။

သတိ၊ ဝီရိယ၊ ပညာကွဲလို့မရဘူး

သတိထားရမယ်၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ကြည့်ဆိုတော့
ဪ တပည့်တော်သုံးခုတောင် လုပ်ရမှာလားလို့ အောက်
မေ့မနေပါနဲ့... (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာစိုက်ပြီးသာ ကြည့်နေလိုက်လို့
ရှိရင် ဒီသုံးခုဟာ ပြိုင်ဝင်လာမယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား
(ရှင်းပါတယ်)။ ဒီသုံးခုဟာ ဘယ်လိုပါလိမ့်... (ပြိုင်ဝင်
လာပါတယ်)။ ပြိုင် သူတို့က ခွဲလို့မှ မရတဲ့တရားကို သတိ-
ဝီရိယ-ပညာကွဲလို့မှ မရဘဲ၊ ပြိုင်ဝင်ပြီးလာတဲ့အခါကျတော့
ဒကာ-ဒကာမတွေ ခန္ဓာကပြတာက ဖြစ်ပျက်၊ အင်းသူက
လည်း ဖြစ်ပျက်လို့ဘဲ သိနေတယ် ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပျောက်
ထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင် ပျောက်၊
မပျောက်၊ (ပျောက်ပါတယ်)။

အဲဒီကဲ့သို့ ပျောက်သွားတဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဪ
ဒါအနိစ္စပါလား ယောက်ျားတွေလည်းမဟုတ်၊ မိန်းမတွေ

လည်း မဟုတ်ပါလားလို့ဆိုတဲ့ ယောက်ျားလို့မှားနေတဲ့ အသိတွေ၊ မိန်းမလို့မှားနေတဲ့အသိတွေဟာ သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ကြည့်လိုက်တာ ဒိဋ္ဌိကပြုတ်ထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ မပြုတ်သေးဘူးလား... (ပြုတ်ပါတယ်)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့်ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါလိမ့်

ဒိဋ္ဌိဘယ့်နှယ်ကြောင့် ပြုတ်ပါလိမ့်မတုံး၊ ပညာဆိုတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်လာလို့... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင်... (ပညာဆိုတဲ့သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်လာလို့ပါ)။ သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ ကြည့်ဆိုတော့ ပညာက သမ္မာဒိဋ္ဌိမဟုတ်သေးဘူးလား၊ (ဟုတ်ပါတယ်)။ အဲ-သူဝင်လာလိုက်တာ မောင်နိုင် ဘယ်သူ ပြေးတုံးလို့မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် အင်း-သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်လာတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပျောက်ရတယ်... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် အပါယ်တံခါး ဖွင့်တတ်တဲ့ တရားက မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ ကဲဒါဖြင့် အပါယ်တံခါးဖွင့်ထားတဲ့ တရားက သူဘဲဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် အပါယ်တံခါး ပိတ်တတ်တဲ့ တရားက သမ္မာဒိဋ္ဌိက ဝင်လာတယ်... (မှန်ပါ)။ သူ့ဝင် ပိတ်လိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိက သူ့ဖွင့်ထားတာ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ အင်း

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိတုန်းက ကျုပ်တို့ဝမ်းထဲမှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိရှိတုန်းက သူဖွင့်ထားတယ်. . . . (မှန်ပါ)။

ယခုအချိန်မှာ ဒကာ-ဒကာမတို့ သမ္မာဒိဋ္ဌိဝင်ပြီး သကာလလာတော့ သူထွက်ပြေးတယ်ဆိုသဖြင့် ပိတ်တဲ့ တရားဝင်မလာဘူးလား. . . (လာပါတယ်)။ ဒါ့ကြောင့် လူပြည်ကနေဖွင့်တာဘဲ. . . (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင် ပိတ်တဲ့အခါကျတော့. . . (လူပြည်ကနေပိတ်ပါတယ်)။ ခုန ခိုင်နမ့်ကချည်း မှတ်ထားပါ. . . (မှန်ပါ)။ မီးငြိမ်းချင်ရင် ခိုင်နမ့်ကသာ ခလုတ်တပ်လိုက် ငြိမ်းသွားတာဘဲ. . . (မှန်ပါ) ဟာ ခိုင်နမ့်က တပ်ထားတဲ့ ခလုပ်ဆွဲချလိုက်လို့ရှိရင် မီးတွေအကုန်ပွင့်လာတယ်. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား (ကျပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒီကအချုပ်အခြာဆိုတာ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။

ဪ ဝမ်းထဲက သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ ကြည်ဆိုတဲ့ ပညာဆိုတဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်ပစ်တာ သူကိုး. . . (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြလား. . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ အဲဒါကြောင့် လေးလေးစားစားနဲ့မှတ်ပြီးသကာလ ဝတ္ထုက ဒီလောက်အရေးကြီးဘူး ကိုစောမောင် လက်တွေ့လုပ်ဖို့ က အရေးကြီးတယ်. . . (မှန်ပါ)။ ဒကာ-ဒကာမတွေ ဘာ အရေးကြီးပါလိမ့်. . . (လက်တွေ့လုပ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်)

ဒီဟာလေးမှ တစ်ချက်အချုပ်မမြင်ရသေး ခင်ဗျားတို့
 သေမည့်ဟာတောင်ထားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဘာဖြစ်လို့
 လည်း မသေခင်အောင်ထား အပါယ်လေးပါး တံခါးက
 ပွင့်နေသေးတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါလေးနာနာလုပ်ပစ်ရ
 မယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။
 သားကြီးတာ သားလူလားမမြောက်တာ၊ သားမလိမ္မာတာ-
 ဟုတ်လား၊ သမီးအချိန်အရွယ်မရောက်တာ ဒီလောက်မထား
 နဲ့၊ ကိုယ့် အပါယ်တံခါးအရင်ပိတ်တော့... (မှန်ပါ)။
 ကိုစောမောင် (ကိုယ့်အပါယ်တံခါးအရင်ပိတ်ရပါမယ်)။

ဝေဒနာကပြောလိမ့်မယ်

ကိုယ့်နဂိုက ဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးတော့ အပါယ်ငရဲကြီးက
 ကိုယ့်အတွက် ကဲ-ဟင်းလင်းကြီး ပွင့်မနေဘူးလား...
 (ပွင့်နေပါတယ်)။ အဲဒါကို ဒီကနေသတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊
 ပညာနဲ့ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ခင်ဗျားတို့ ခန္ဓာသုံးပါး၊
 ဝေဒနာသုံးပါးကနေပြီး၊ ကျုပ်တို့ဟာ ဝေဒနာလို့သာ ဆိုတာ
 ပါဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ စိုက်တာကြည့်ပါ၊ ကျုပ်တို့သဘောက
 ဖြစ်ပျက်ပါဘဲဆိုတာ ကြိုးကြိုးစားစား ပြောသွားတယ်...
 (မှန်ပါ)။ ဘယ်သူကပြောတုံး... (ဝေဒနာက ပြောပါ
 တယ်)။

ဝေဒနာက ပြောသွားတာဆိုတော့... ဪ ဝေဒနာက ပြောထားတာကိုယ်က ရှေးတုန်းကတော့ သတိက မထား၊ ဝီရိယကမစိုက်၊ ပညာနဲ့မကြည့်လို့ ကိုစောမောင် ဖောက်ပြန်နေတာ... (မှန်ပါ)။ ခုတော့ သတိထား ဝီရိယ စိုက် ပညာနဲ့ကြည့်လိုက်တော့ ကိုစံလှ ဘယ်နှယ်နေ တုန်း... (ဖြစ်ပျက်တွေ့ပါတယ်)။ မတွေ့ဘူးလား... (တွေ့ပါတယ်)။ တွေ့တာပါဘဲတဲ့။

(မှန်ပါ)။ အင်းသဘောက ပေါ်လာတုန်းဘဲ ကျုပ်တို့ က ကြည့်နေတုံးဘဲ သူ့သဘော သူရုပ်သိမ်းသွားတယ်... (မှန်ပါ)။ နီတာဟုတ်သေးရဲ့လား၊ (မဟုတ်ပါဘူး)။ ဪ ဒီ နေရာမှာ သဘောအားဖြင့်ပေါ်လာပြီ၊ ဒီသဘောရုပ်သိမ်း သွားတာကိုးလို့၊ ဒီကသတိထား ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့ ကြည့် လိုက်တော့ သဘောပေါ်ပြီ သဘောသိမ်းသွားတာ... (မှန်ပါ)။ အဲ့ဒါ ဖြစ်ပျက်မြင်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။ သဘောပေါ်ပြီး သဘော သိမ်းသွားတာ... (ဖြစ်ပျက်မြင်တာပါ)။ ကိုစောမောင် ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါဘုရား)။

သဘောပေါ်ပြီး သူ့သဘော သူရုပ်သိမ်းသွားတာကို (ဖြစ်ပျက်မြင်တာပါ)။ ဖြစ်ပျက်၊ ကျုပ်တို့က သတိထား၊ ဝီရိယ စိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဪ ပေါ်လာတဲ့သဘောမျှဘဲ ပျောက်သွား

တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် သူ့သဘောသူရုပ်သိမ်းသွားလို့ ဘာမှ
ဒီနေရာ မရှိရစ်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ဒီ အသားတည့်တည့်
ကြည့်နေရစ်တာပေါ့ ဒီအပေါ်ပေါ်တယ်လို့မှ မရှိတာဘဲ...
(မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ အသားက
တော့ ဘယ်နှယ်ပါ... (ရှိပါတယ်)။ ရှိနေမှာ အသားတွေ
အရိုးတွေကတော့ ရှိနေမှာ ကျုပ်တို့က အဲဒါရှုတာမှ မဟုတ်
ပဲကိုး... (မှန်ပါ)။ သဘောရှုတာကိုး... (မှန်ပါ)။
သဘောပါကျလား... (ပါပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ- ဒကာမတို့ အဘိဓမ္မာဆိုတဲ့ဥစ္စာသည်
အထည်ရှိတာမဟုတ်ဘူး... (မှန်ပါ)။ မောင်နိုင် အထည်
ရှိရဲ့လား... (မရှိပါဘူး) အထည်သာမရှိတာ သတ္တိကတော့
ထင်ရှားရှိတယ်... (မှန်ပါ)။

ပေါ်လည်းပေါ်တယ်၊ ပျက်လည်းပျက်တယ်

ယားတယ်ဆိုရင် ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်ပြီ၊ အယားမရှိ
ဘူးဆိုရင် ဒုက္ခဝေဒနာ သူ့သဘော ရုပ်သိမ်းသွားတယ်...
(မှန်ပါ)။ နာတယ်ဆိုရင် ဒုက္ခဝေဒနာပေါ်တယ်သာမှတ်
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ အင်း မနာတော့ဘူး
ဆိုတော့... (ရုပ်သိမ်းသွားပါတယ်)။ ဒုက္ခသဘောရုပ်သိမ်း
သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ နာပြီးပျက်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။

ရုပ်သိမ်းသွားတယ်ဆိုတည်းက ရှိသေးလား. . . (မရှိပါဘူး)။
မရှိတာ ဘာခေါ်ကြ. . . (ပျက်တာပါ)။ ပျက်တာဘဲဆိုတော့
ဒါဖြင့် ပေါ်လည်းပေါ်တယ်၊ ပျက်လည်းပျက်တယ်. . .
(မှန်ပါ)။

တစ်ခါ ကောင်းတဲ့သဘောလေး လျှာပေါ်မှာများ
ဒကာ-ဒကာမတွေက ကောင်းတဲ့သဘောလေးများ ပေါ်နေ
လိုက်တာဟင်. . . (မှန်ပါ)။ ပေါ်လာတာလည်း ကောင်းတာ
လေးဟာဟေ့ မင်းတို့ ဝက်သားထဲက ကောင်းတာလား၊
ကြက်သားထဲက ကောင်းတာလား၊ လျှာပေါ်မှာ အကောင်း
ဆုံးလေးပေါ်တာလားလို့ မေးလို့ရှိရင် ဘယ်နှယ့်ဖြေပါ. .
(လျှာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး ပေါ်တာပါ)။

အထည်လေးများ ရှိသလား. . . (မရှိပါဘူး)။ အင်း
အထည်လေးများလည်း မရှိပါဘူး ဒကာဒကာမတို့၊ နောက်
ပျောက်သွားတဲ့အခါကျလာလို့ ရှိရင်လည်း သင်္ချိုင်းလေးများ
ကျန်ရစ်သေးလားလို့မေးရင်. . . (မကျန်ရစ်ပါဘူး)။ ဒါဖြင့်
သဘောပေါ်ပြီးတော့ ကိုစောမောင် သဘောချုပ်တာ. . .
(မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ. . . (သဘောပေါ်ပြီး သဘော
ချုပ်တာပါ။ အဲ သဘောပေါ်ပြီး သဘောချုပ်တာလို့ ယနေ့
ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြောတော့မှ-ဪ ဖြစ်ပျက်ဆိုတာက
အင်း သဘောပေါ်ပြီး သဘောပျောက်တာကို ဟောနေတာ

ကိုး... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်)။
ဘယ်လိုပါလိမ့်... (သဘောပေါ်ပြီးသဘောပျောက်တာ
ကို ဟောနေတာပါ)။

အဲဒီဖြစ်ပျက်ကလေးတွေကို ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ-
ဒကာမတွေ မြင်လိုက်သည်နဲ့ တပြိုင်နက်တည်း ဒီဝေဒနာ
သည်ကား သဘောချည်သုံးပါးစလုံး သဘောဘဲ၊ စိတ်ဆိုတာ
လည်း သဘောတွေ... (မှန်ပါ)။ ရုပ်ဆိုတာလည်း သေသေ
ချာချာ အထည်အတိအကျတော့ကို ဒါအစုကြီး ဖြစ်လာတာ
ဒီ ပထဝီဓါတ်၊ အာပေါဓါတ်၊ တေဇောဓါတ်၊ ဝါယောဓါတ်ကို
သာ ဟောမယ်ဆို မောင်နိုင် သဘောလေးဘဲ... (မှန်ပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

သတ္တဝါမဟုတ်၊ အသက်မဟုတ်

အားလုံးတဲ့ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိဝသဘာဝါ ချည်းဘုရားက
ဟောလိုက်တယ်၊ (မှန်ပါ)။ ဒါ သေသေချာချာမှတ်ပါ
ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။ နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝါ
သဘောကလေးကွတဲ့ အထည်ကြီးများရှိတယ်လို့ အောက်
မေ့မနေနဲ့၊ (မှန်လှပါ)။ သတ္တဝါမဟုတ် ဇီဝမဟုတ်၊ အသက်
မဟုတ်တဲ့ သဘောကလေးချည်းရှိတာ ပရမတ်ဆိုတာ
အကုန်မှတ်တဲ့... (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါပြီ)

ဘုရား)။ နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝါလို့ ဘုရားမဟောဘူးလား.. .
 (ဟောပါတယ်)။ ရှင်းပြီလား ကိုစံရီ.. . (ရှင်းပါဘုရား)။
 ဒါဖြင့် အထည်ပြောသလား၊ သဘောပြောသလား.. .
 (သဘောပြောပါတယ်) ရှင်းပြီလား.. . (ရှင်းပါတယ်)။

မောင်နိုင်ဘာတဲ့တုံး ပါဠိတော်က.. . (နိဿတ္တ
 နိဇ္ဈိဝသဘာဝါ)။ နိဿတ္တ နိဇ္ဈိဝသဘာဝါ နိဿတ္တ-သတ္တဝါ
 လည်း မဟုတ်ဘူးကွတဲ့.. . (မှန်ပါ)။ အသက်ကော.. .
 (မဟုတ်ပါဘုရား)။ သဘာဝတဲ့၊ ဘာတဲ့တုံး.. . (သဘောပါ
 ဘဲ ဘုရား)။ သဘောဘဲပေါ့၊ ဒါဖြင့် ရုပ်ကြည့်မြင်တဲ့
 ရုပ်ဖြစ်ပျက် ဆိုတာလည်း သဘောဖြစ်ပြီး သဘောပျက်
 တာ.. . (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာကလည်း.. . (သဘောဖြစ်ပြီး
 သဘောပျက်တာပါ)။ သညာကကော.. . (သဘောဖြစ်ပြီး
 သဘောပျက်တာပါ)။ စိတ်ကလေးကရော.. . (သဘော
 ဖြစ်ပြီး သဘောပျက်တာပါ)။

ဒကာ-ဒကာမတို့ ဝက်သက်ပေါက်သလိုတော့
 အဖုလေးတော့ မလာဘူး စိတ်သာချ.. . (မှန်ပါ)။ သဘော
 ကျလား.. . (ကျပါတယ်)။ ဝက်သက် ပေါက်သလို
 အဖုကလေးတော့.. . (မလာပါဘူး)။ မလာဘူး ကိုစံလှရ-
 လာနိုင်ပါ့မလား.. . (မလာနိုင်ပါဘူး)။ နဂိုကမှ
 သဘောရှိတဲ့ဥစ္စာ ဝက်သက်လို အဖုပေါက်ရဦးမှာလား

ကိုစောမောင်ရဲ့. . . (မပေါက်ပါဘူး)။ သဘောပါပြီလား. . .
(ပါပါတယ်)။ ကဲဒါဖြင့် ရှုတတ်ကြပြီလား. . . (ရှုတတ်ပါပြီ)။
ဪ-ဒီနေရာမှာ ပေါ်တယ် ပေါ်တယ် အခုဘဲ မရှိဘူး၊
မဆို နိုင်ဘူးလား. . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။

ဒါနဲ့ ဒကာ-ဒကာမတို့ ကောင်းကင်မှာ ခင်ဗျားတို့
အခုလို မိုးဦးကျတဲ့အခါမှာ ပူတဲ့နေကျတော့ လျှပ်စီးကလေး
တွေက မလင်းဘူးလား. . . (လင်းပါတယ်)။ နဂိုကရှိတာ
လား အခုမှ ဒီနေရာ ဆတ်ခနဲ ပေါ်တာလား. . . (အခုမှ
ဆတ်ခနဲပေါ်တာပါ)။ အင်း-ပျောက်သွားတော့လည်း ဒကာ-
ဒကာမတို့ ဒီအလင်းလေးဟာ ဒီနေရာဘဲ မပျောက်ဘူးလား
. . . (ပျောက်ပါတယ်)။ နဂိုက ပေါ်လာတုံးကလည်း
အထည်မရှိလို့ သဘောဘဲ. . . (မှန်ပါ)။ နောက်-ပျောက်
သွားတော့လည်း အဆင်းလေးရှာမတွေ့လို့ ကိုစောမောင်. .
(သဘောပါဘဲ)။ အလောင်းရှာတွေ့သေးလား၊ (မတွေ့
ပါဘူး)။ အဲ့ဒီတော့ ဘယ်နှယ်ဆိုပါ. . . (သဘောပါ)။
သဘောဘဲဆိုတာ ဒကာ-ဒကာမတွေ ကျေနပ်ပြီလား
(ကျေနပ်ပါတယ်)။

အမြင်မှန်ဆိုတာ

အဲ့ဒီသဘောလေးဖြစ်ပြီး၊ သဘောလေးပျက်တာကို

မြင်ရင် ဘုန်းကြီးတို့က နိဿတ္တနိဇ္ဈိဝသဘာဝကို မြင်တယ်လို့
ဆိုပြီး ဒကာဒကာမတို့ ဒါ အမြင်မှန်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။ . .
(မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ အမြင်မှန်လာရင်
အမြင်မှားပြေးရမယ်။ . . (မှန်ပါ)။ အမြင်မှန်က သမ္မာဒိဋ္ဌိ
. . . (မှန်ပါ)။ . . သဘောကျလား။ . . (ကျပါတယ်)။
အမြင်မှားက။ . . (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအဲဒါမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မပြုတ်
သေးဘူးလား။ . . (ပြုတ်ပါတယ်)။ ပြုတ်ရင် အပါယ်တံခါး
ဘယ်နှယ်တုန်း။ . . (ပိတ်သွားပါတယ်)။

ကိုင်းဒါဖြင့် ဪဒါဖြင့် အပါယ်တံခါးဖွင့်တာက
လည်း မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမြင်မှန်မရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်းခရီး။ . .
(မှန်ပါ)။ အမြင်မှားရ၊ အမြင်မှားရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာ
လမ်းခရီး။ . . (မှန်ပါ)။ အမြင်မှန်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာလမ်း
ခရီးက အပါယ်လေးပါးလွတ်တယ်။ . . (မှန်ပါ)။ နိဗ္ဗာန်
ရောက်မယ်၊ (မှန်ပါ)။ အမြင်မှန် မရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်၏ သွားရာ
လမ်းခရီးက အပါယ်လေးပါး။ . . (အပါယ်လေးပါး)။ သဘော
ကျလား။ . . (ကျပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိအပေါ်မှာ မမှီဘူးလား။ . .
(မှီပါတယ်)။

သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်လဲပေးနေတာ

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ တရားတွေ ဘယ်လိုဘဲ ဘုန်းကြီး

ရက်ပေါင်းများစွာဟောဟော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလဲပေးနေတာ တစ်လုံးတည်း မှတ်ထားလိုက်... (မှန်ပါ)။ ကိုစံလှ မှတ်မိလား... (မှတ်မိပါတယ်ဘုရား)။ ဘုန်းကြီးနေ့တိုင်း ဟောနေတာဘာများ ဟောနေပါလိမ့်... (သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလဲပေးနေတာပါ)။ ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်ရှိတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့ လဲပေးနေတာ၊ (လဲတာပါ)။ ဒါတစ်နေ့ဟောလည်း ဒါလဲပေးတာဘဲ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ နောက်တစ်နေ့ ဟောပြန်ရင်ကော... (ဒါလဲပေးတာပါဘဲ)။ ပုံစံသာ ပြောင်းလိမ့်မယ်တဲ့ အစစ်ကတော့ ကိုစောမောင်ဒါဘဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား (ရှင်းပါတယ်)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးကတော့ အင်း ထားပါတော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်က သာမညပုဂ္ဂိုလ်မို့ထားပါတော့ နောက်အရင်ဘုရားကလည်း ဘာလုပ်သွားသတိုးမေးဦး... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိ လဲပေးသွားပါတယ်) လဲပေးသွားတာဘဲ၊ နောင်ပွင့်မည့် ဘုရားတွေကကော... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့ သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲဦးမှာပါ) ကိုစောမောင် ဒါဘဲရှိတယ်... (မှန်ပါ)။ တရားကို ချုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့လေ... (မှန်ပါ) အားလုံးချုံးပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဘယ်ဘုရားပွင့်လည်း ဒါလုပ်ဖို့လာတာဘဲ... (မှန်ပါ)။ နောက်ဘုရား ဂင်္ဂါဝါဠသဲစုမက ဘုရားတွေက ဘာလုပ်မလို့ လာကြပြန်ပါလိမ့်... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့

သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲဖို့ပါ။ ဒါဘဲကိုစောမောင်ရဲ့ ဒီပြင့်ဘာမှ လျှာရှည်မနေနဲ့တော့... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

ဘုန်းကြီး ရက်ပေါင်းများစွာ အခုအင်း-ဟောနေတယ်၊ အဲနေ့တိုင်းဘာများ ဟောပါလိမ့်မတုံး မေးလို့ရှိရင် မောင်နိုင်ဒါဘဲ... (မှန်ပါ)။ အင်း-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေရာမှ သမ္မာဒိဋ္ဌိလဲ ပေးလိုက်တာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ဖြစ်ပျက်မမြင်ရာမှ ဖြစ်ပျက်မြင်အောင်လုပ်ပေး နေတာပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကျလား... (ရှင်းပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်မမြင်ရင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။ ဖြစ်ပျက်မမြင်ရင်... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပါ) ဖြစ်ပျက်မြင်ရင် (သမ္မာဒိဋ္ဌိပါ)။

အင်း-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်ခဲ့သော်၊ အပါယ်တံခါးပွင့်တယ်... (မှန်ပါ)။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြစ်ခဲ့သော်... (အပါယ်တံခါးပိတ်ပါတယ်)။ အဲဒါကြောင့် တစ်ချို့စာတွေမှာ ရေးကြတယ်၊ ဪဘုရားဒကာ ကျောင်းဒကာ၊ ဘုရားအမ၊ ကျောင်းအမတွေက ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်မှန် မသိတာတွေ တစ်ပုံကြီး ရှိတယ်။ (မှန်ပါ)။ မောင်နိုင်... (မှန်ပါ) မရှိပေဘူးလား... (ရှိပါတယ်)။

ငါလှူလို့ငါရတယ်ဆိုရင် ဒီဦး

အို-ငါလှူလို့ ငါရတယ်ဆို ဒါဒီဦးဖြစ်တယ်...
 (မှန်ပါ)။ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ စေတနာ
 ငါစွဲပေါ့... (မှန်ပါ)။ “သင်္ခါရာ အတ္တတော သမနုပဿတိ”
 သင်္ခါရာ စေတနာဆိုတဲ့ သင်္ခါရကို၊ (ဝါ) နာမ်ဓမ္မကလေးကို။
 အတ္တတော ငါဟူ၍၊ သမနုပဿတိ - ရှု၏ဆိုတော့
 ကိုစောမောင် ဒီဦးထဲ မသွားပေးဘူးလား၊ (သွားပါတယ်)။
 ကဲ ဒါရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါဘုရား)။

အဲဒါခင်ဗျားတို့ ကျောင်းဒကာကျောင်းအမ၊ ဘုရား
 ဒကာ၊ ဘုရားအမသာသနာတော် ကြည်ညိုတဲ့ ဒကာဒကာမ
 တွေ ဖြစ်လျက်သားနဲ့ ကိုယ့်ထဲ မိစ္ဆာဒီဦးဖြစ်နေတာ ကျောင်း
 ဒကာလည်းဆိုရဲ့ မိစ္ဆာဒီဦးလည်းဖြစ်... (မှန်ပါ)။

ကျောင်းအမကြီး မိစ္ဆာဒီဦးဖြစ်နေတယ်

ကျောင်းအမလည်းဆိုရဲ့ မိစ္ဆာဒီဦးဖြစ်နေတယ်...
 (မှန်ပါ)။ ကောင်းသေးရဲ့လား... (မကောင်းပါဘူး)။
 ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အင်မတန် ရှက်စရာ
 ကောင်းလွန်းလို့ ဒီဥစ္စာဖိပြောနေတယ်... (မှန်ပါ)။
 ရှက်စရာမောင်နိုင်မကောင်းဘူးလား၊ (ကောင်းပါတယ်)။

သူ့ကြည့်လိုက်တော့ကော ပစ္စည်းလေးပါးဒကာတဲ့၊ သူ့ကြည့်ရင်းနဲ့ ပစ္စည်းလေးပါး ဒကာဆိုတော့ ဪ သာသနာတော်အတော်ကြည်ညိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲလို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ အင်း-ဝမ်းထဲဖြစ်ပျက်မမြင်တော့ သူက ဘာဖြစ်နေလည်း... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်နေပါတယ်)။ ဪ သာသနာကြည်ညိုတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထဲပါသွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင် ဘယ်နှယ်လဲ... (ပါပါတယ်)။ မပါသေးဘူးလား... (ပါပါတယ်)။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်သလား၊ (မပြုတ်ပါဘူး)။

ဖြစ်ပျက်မြင်မှ သမ္မာဒိဋ္ဌိ

အခုဒီပထမကို မပြုတ်တာ... (မှန်ပါ)။ ပထမကို မပြုတ်တာဖြစ်နေတော့ ဪ သာသနာကြည်ညိုတဲ့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိထဲမှာ ကိုစောမောင်ထည့်ရတော့တယ်၊ (မှန်ပါ)။ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါတယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဘုရား၏ အယူဝါဒဟာ အခုမှဘဲ ဒီနေ့လေးလေးစားစားပေါ်တယ်... (မှန်ပါ)။ ဘုရားက သမ္မာဒိဋ္ဌိစဖြစ်တာကို ဘယ်နေရာမှာ စ,ဟောပါလိမ့် မတုန်းလို့ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ကိုစပြီးသကာလ မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိထဲရောက်ပြီကွာလို့ ဘုရားက ဆုံးဖြတ်ချက်

ချပေးတယ်... (မှန်ပါ)။ ကိုစောမောင်ပေါ်ပြီလား...
(ပေါ်ပါတယ်)။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဘယ်ထဲရောက်သလဲ...
(သမ္မာဒိဋ္ဌိထဲရောက်ပါတယ်)။ အင်းမမြင်သေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
တွေကို... (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေပါ)။ ဘာလိုလိုဘာကြားနေနေ
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကဖြစ်လျက်ပဲ... (မှန်ပါ)။ မဖြစ်ဘူးလား...
(ဖြစ်ပါတယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့အရေးကကြီးကြီးလာ
တာလည်း သေသေချာချာခွင်းချက်မရှိပြောတော့ မောင်နိုင်
ကျေကျေနပ်နပ်သဘောကျပြီလား... (ကျပါတယ်)။
နို့မို့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီဒိဋ္ဌိမပြုတ်သေးလို့ကို၊ ဒီဖြစ်ပျက်မမြင်သေးလို့
ရှိရင်ဖြင့် ငါဘဲ စေတနာလည်းငါဘဲ ဝေဒနာကော...
(ငါပါ) တစ်ခါတလေများ၊ ငါခက်လိုက်တာ ငါနဲ့ငါနဲ့ကိုဘဲ
ဘယ်လိုမှ ခွဲလို့မရပါဘူး... (မှန်ပါ)။ ငါ့ဟာငါ အနာချည်း
တွေ့နေ တာဘဲဆိုတော့ တစ်ခါတည်း ဝေဒနာငါလုပ်
ထားလိုက်တယ်... (မှန်ပါ)။

ကိုစောမောင် ဘာဒိဋ္ဌိအတွင်းဝင်လည်း...
(မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အတွင်းဝင်ပါတယ်ဘုရား)။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပေါ့ဗျာ...
(မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။ အပြောငါမဟုတ်
ဘူးနော် (မှန်ပါ)။ အထင်ငါကိုဆိုတာ ပြောတော့ ပြောတော့

ပြော.. (မှန်ပါ)။ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အယူအဆ သွားမေးတာဘဲ သူ ဒေဝဒတ်က ကျောက်မောင်း ဆင်ပြီး ချတာ ခြေဖျားမှာ သွေးစိမ်းတည်နေတဲ့အခါမှာ၊ အရှင်ဘုရား မနေ့ညက ဝေဒနာ တော်တော်ခံစားရလိမ့်မယ် လို့ တပည့်တော်ကလည်း မြို့တံခါးပိတ်ထားလို့ တပည့်တော် ပတ်တီးကို လာမဖြေနိုင်ဘူး၊ ဒီအတွက် အရှင်ဘုရား မနေ့ညကတော့ အင်မတန် ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ်လို့။

ငါ ဒုက္ခမရောက်ပါဘူးကွယ် ဘုရားပြောတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား.. (ကျပါတယ်)။ ဒုက္ခမရောက် ပါဘူးတဲ့...

သာသနာတွင်းအစပြစ်ပျက်မြင်ရာက

ကိုင်းဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ သာသနာတွင်းအစ ဖြစ်ပျက်မြင်ရာကသာ မှတ်ပေတော့... (မှန်ပါ)။ သာသနာ တွင်းအစ... (ဖြစ်ပျက်မြင်ရာကပါ)။ နိမ္မိရင် ပါကိုမပါသေး ဘူး.. (မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီလား.. (ကျပါတယ်)။ သာသနာတွင်းအစ... (ဖြစ်ပျက်မြင်ရာကပါ)။ အဲ့ဒါကြောင့် ဒကာ-ဒကာမတွေ လုပ်ပါ လုပ်ပါလို့ဆိုတာ ကိုစောမောင် တိုက်တွန်းနေဖို့ မလိုတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။ လိုသေးရဲ့လား (မလိုပါဘူး)။

ကဲအခုဘုရားက ငါ့အယူက ဒါဘဲကွတဲ့ ဤတရားသည် ဤဝေဒနာသည် ဖြစ်တယ်ပျက်တယ်ဒါသိလို့ရှိရင် ဒါ ငါ့အယူဘဲတဲ့. . . (မှန်ပါ) ပုဏ္ဏားကို ဝစ္ဆပုဏ္ဏားကို ဟောနေတယ်နော်. . . (မှန်ပါ)။ ဒါဖြင့် ပုဏ္ဏားကမေးလိုက်တယ် ကဲ ဒီလိုတော့ မြင်ပြီဘုရားတဲ့ မြင်တော့ ဘာကျေးဇူးပြုတုန်း။

မြင်တော့ဘာကျေးဇူးရှိသတုံး

အားလုံးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဒီဖြစ်ပျက်မြင်တယ်ဘဲ ထားပါတော့တဲ့ မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘာကျေးဇူးရှိသတုံးလို့ မေးတာဘဲ၊ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။

ဟောဒီ တဏှာကုန်တယ်၊ ဥပါဒါန်ကုန်တယ်၊ ကံကုန်တယ်ကွတဲ့၊ ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါဘုရား)။ ပ-ပစ္စတရားဆိုကြပါစို့ ဘယ်နှယ်တုံး။ (ကုန်ပါတယ်)။ ဒကာ-ဒကာမတို့ ကိုစောမောင် ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ပ-ပစ္စတရားဆိုတာ တဏှာ- ဥပါဒါန်၊ ကံကိုဘဲ ဆိုကြစို့. . . (မှန်ပါ)။ နော်. . . (မှန်ပါ)။ သူသည်ဒီအတိုင်း ထားရင် အပါယ်သွားမယ်. . . (မှန်ပါ) မောင်နိုင် ဒီအတိုင်း ထားရင်. . . (အပါယ်သွားမှာပါ)။ ဒီဟာသာမဝင်နဲ့၊ သတိထား၊ ဝီရိယလည်းစိုက်၊ ပညာနဲ့သာမရှုနဲ့ ကိုစောမောင်တို့ ကိုစံလှတို့ ဒီတရားဟာ ထုံးစံအတိုင်း လာ၊မလာ. . .

(လာပါတယ်) ဘုရားမပွင့်လည်း သူလာမှာဘဲ မဟုတ်
လား... (မှန်ပါ)။ ဒီနေရာ ဘုရားပွင့်ပေးရမယ်...
(မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပြီလား... (ရိပ်မိပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သူလည်း သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့
လည်း ရှုလိုက်ပါရောဒီကပင်ကိုသဘောကပြလျက် သူက
သတိထား ဝီရိယစိုက်တော့ သူက အမှန်မြင်မရောက်သေး
ဘူးလား... (ရောက်ပါတယ်)။ ရောက်လို့ရှိရင်တဲ့ ပုဏ္ဏား
တဲ့ ဟောဒါတွေ သေတယ်လို့ မပြောဘူးလား... (ပြော
ပါတယ်)။ ရှင်းကြပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

ဒကာ-ဒကာမတို့ တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိဘယ့်နယ်လည်း
(သေပါတယ်)။ ဒီခန္ဓာ-ဒီခန္ဓာငါးပါးက ဒိဋ္ဌိဖြစ်မှ အပါယ်
သွားမှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ ဒီပြင်တရားက ပို့တာရှိသေးလား
(မရှိပါဘူး)။ ဒီဒိဋ္ဌိက ပို့နေတယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား
(သေချာပါတယ်)။ ဒါပြောသာပြောနေတာ မောင်နိုင်ရဲ့၊ ဒီထဲ
မှာ ခေါင်းဆောင်က ဒိဋ္ဌိလေ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား...
(ရှင်းပါတယ်)။ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သွား
တယ်ဆိုတာ ပညာရှိမှ သိနိုင်တယ်ကွ... (မှန်ပါ)။ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်နားလည်မှ ဘာတုံး... (သိမှာပါ) ကျန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုဖြင့် ကျန်တဲ့သာမည ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်နဲ့ ကိုယ်တိုင်ကြံနေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့တော့ ဝေးပါသေးရဲ့ကွာတဲ့၊ ဒီနေရာမရောက်
ပါဘူးတဲ့ဘုရားက... (မှန်ပါ)။

ဘုရားအယူကဘာပါလိမ့်

ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။ ကိုမြင့် ဘယ်
လောက်အရေးကြီးလည်း... (ကြီးပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတွေ အားဒါအခု ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်၊ ဒီကနေ ဘုရား
အယူအတိုင်း ယူလိုက်စမ်း မောင်နိုင် ဒီကဖြစ်ပျက်၊ ဒီက
အင်း... တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ သတိထား၊ ဝီရိယစိုက်၊ ပညာနဲ့
ကြည့်လိုက်တော့ မဂ်ဖြစ်မသွားဘူးလား... (ဖြစ်သွားပါ
တယ်)။ အင်း-ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ကိုက်တဲ့ အလုပ်ဟာက
ဘုရားအယူဝါဒ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါ
တယ်)။ ဖြစ်ပျက်နဲ့ မဂ်နဲ့ ကိုက်တဲ့ အလုပ်ဟာ...
(ဘုရားအယူဝါဒပါ)။

အင်း-ဒီအယူဝါဒယူလို့ရှိရင် ပုဏ္ဏားက ဘာဖြစ်
သတုံးလို့မေးတော့ ဘုရားက ဘယ်နှယ်ဖြေတုံး...
(တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိချုပ်ပါတယ်)။ ဟောဒီဘက်က တဏှာ-
မာန-ဒိဋ္ဌိပြုတ်-သူချုပ်ပါတယ်... (မှန်ပါ)။ မချုပ်ဘူးလား
(ချုပ်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သွားတုံး သူက
မေးတာ... (မှန်ပါ)။ ကိုစံလှရေဘယ်နှယ်မေးတုံး...
(ချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သွားတုံး မေးပါတယ်)။ ဒီတဏှာမာန
ဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သွားတုံးဆို သူကတားနေတာ
မောင်နိုင်ရ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပြီလား... (ကျပါ
တယ်)။

ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့အယူ

ဘုရားအယူက ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့အယူဟာ...
 (ဘုရားအယူပါ)။ ဒီအယူယူရင် ဘာကျေးဇူးရှိသတုံး မေး
 ပြန်တယ်... (တဏှာမာန၊ ဒိဋ္ဌိချုပ်ပါတယ်)။ ဒါဖြင့် ဒီအယူ
 ကို ပထမဘယ်အယူတုံး မေးတော့ ဒီအယူလို့ ဘုရားက
 ဖြေတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒီအယူယူရင် ဘာကျေးဇူးရှိတုံး
 ဆိုတော့ တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိချုပ်တယ်... (မှန်ပါ)။ တဏှာ
 မာန-ဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်သွားတုံး ဝတ္ထကမေးပြန်တယ်...
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (ဘယ်သွား
 တုံး)။ ဘယ်သွားတုံးဆိုတော့ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်
 မြတ်ကြီးက ကွာတဲ့ ဒီဥစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နားလည်ရမယ်ကွ၊
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နားလည်တဲ့ဆရာဆီ ကပ်ရမယ်ကွ၊ မင်းတို့
 ကြိုလုံး-မင်းတို့သိလုံးနဲ့ဖြင့် တဏှာ မာန-ဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
 ဘယ်သွားမှန်းကို မင်းတို့မသိဘူး... (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပြီလား
 (ရိပ်မိပါဘုရား)။ တဏှာ-မာနဒိဋ္ဌိချုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်သွား
 မှန်းကို မင်းတို့ သာမညဉာဏ်နဲ့ စွမ်းအားနဲ့ သာမညသိဆိုရင်
 ဒီဥစ္စာဟာ ဘယ်သွားတယ်လို့ကို မသိပါဘူးကွာ... (မှန်ပါ)
 ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒီဘက်မှာက ဒါ-ဒုက္ခသစ္စာ
 (မှန်ပါ)။ ဒါမဂ္ဂသစ္စာ... (မှန်ပါ)။ ဒါသမုဒယသစ္စာ...
 (မှန်ပါ)။ နိရောဓသစ္စာကို သူမေးတာ... (မှန်ပါ)။
 ဘာမေးတာတဲ့... (နိရောဓသစ္စာကို မေးတာပါ)။ နိဗ္ဗာန်
 မေးနေတာဗျ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပြီလား...
 (ရှင်းပါတယ်)။ ဘာမေးပါလိမ့် (နိဗ္ဗာန်မေးတာပါ)။ အင်း
 နိဗ္ဗာန်မေးတော့ကို ကွာတဲ့ မင်းအသာထားပါဦးတဲ့၊ မင်း ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်လည်း နားမလည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နားလည်တဲ့ဆရာဆို
 မင်းကလည်းမကပ်တော့ မင်းမေးတာတွေက ဒီဌာနတွေဘဲ၊
 အဲဒါကြောင့် မင်းကိုတော့ ငါဥပမာလေးပြမယ်၊ မင်း
 နားထောင်ကြည့်... (မှန်ပါ)။ ဘုရားက ဥပမာပြတယ်၊
 (မှန်ပါ)။

ဘုရား ဥပမာပေးတာကို ဒကာ-ဒကာမတို့ လေးစား
 စွာ နားထောင်ရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။

ကဲ ဝစ္ဆုပ္ပဏ္ဏား၊ အဂ္ဂိဝစ္ဆုပ္ပဏ္ဏား မင်းကွာတဲ့ ဟောဟို
 အရှေ့ဘက်မှာ မီးတွေတောက်နေတယ်တဲ့၊ ကြည့်စမ်းတဲ့...
 (မှန်ပါ)။ ဥပမာ ငါပြောပါမယ်၊ ဟုတ်တယ်ဘုရား အရှေ့
 ဘက်မီးတွေ တောက်နေတယ်လို့ တပည့်တော် မီးတောက်
 နေတာမရှိပေမဲ့ တပည့်တော် မီးတောက်နေတယ်ဘဲ ပြော
 ရမှာဘဲ၊ ကောင်းပြီး ကွာတဲ့ မီးတောက်နေတာ မင်းမြင်ပြီ
 မဟုတ်လား၊ မြင်ပြီ၊ ဥပမာပေါ့ မောင်နိုင်၊ (မှန်ပါ)။

လောင်စာရှိလို့မီးတောက်နေတာ

အဲဒီမီးပြောစမ်းပါဦးကွ ဒီမီးသည်ကားလို့ဆိုလို့ရှိရင်
ဖြင့် ဘာကြောင့်တောက်နေတာတုံးလို့ မင်းငါဒါကို ဆင့်မေး
ရင် မင်းဘယ်နှယ်ဖြေမတုံး... (မှန်ပါ)။ ဒီဥစ္စာ ဒကာ-
ဒကာမတွေဘဲ စဉ်းစားကြည့်ပါလား... (လောင်စာရှိလို့ပါ)
အင်း လောင်စာရှိလို့တောက်နေတာ... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လို
ဖြေကြမလဲ... (လောင်စာရှိလို့ တောက်နေတာပါ)။
လောင်စာမရှိရင်... (မတောက်ပါဘူး)။ မတောက်ပါဘူး
တဲ့၊ ကောင်းပြီကွာတဲ့ ဒါကြောင့် မီးတောက်နေတာသည်
အင်း-ထင်းသော်လည်းကောင်း၊ မြက်သော်လည်းကောင်း။
နွားချေး(ချီး) သော်လည်းကောင်း လောင်စာရှိလို့
ကိုစောမောင် တောက်တာ၊ (မှန်ပါ)။ ဒီဘက်က ဒကာ-
ဒကာမတွေ ဘယ်နှယ်ကြောင့် တောက်ပါလိမ့် (လောင်စာ
ရှိလို့တောက်တာပါ)။ လောင်စာရှိလို့ တောက်နေတယ်
ဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါတယ်)။

ကိုင်း-ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ပါတဲ့ ခင်ဗျားတို့မှာ
ဒီခန္ဓာကြီး ရှိနေတယ် ဒီဟာကြီးရှိနေတော့ ခန္ဓာပူအတွက်က
တစ်နေ့မှ မအေးရဘူး... (မှန်ပါ)။ မနက်စာကျွေးဖို့လည်း
ပူနေရတယ်၊ ညစာကျွေးဖို့လည်း (ပူရပါတယ်ဘုရား)။ အင်း
လောင်စာကြီးက ရှိနေတော့ အတွင်းက အပူမီးကလည်း

ဒကာ ဒကာမတို့ လောင်နေတာဘဲ... (မှန်ပါ)။ စားဖို့ပူ၊
ဝတ်ဖို့ပူ၊ သားဖို့ပူ၊ သမီးဖို့ပူ၊ မပူပေဘူးလား... (ပူပါတယ်)။

အင်း-ဒီအပူက ဘယ်လောင်ပါလိမ့်မတုံး...
(ခန္ဓာလောင်တာပါ)။ အင်း ကျဉ်းတယ်၊ ခန္ဓာကကျဉ်းတယ်
(မှန်ပါ)။ ဟို ဆတ်ကနဲ ဆတ်ခနဲ ပေါ်လာတာကမီး၊ (မှန်ပါ)
သားပူ၊ သမီးပူ၊ ဆွေပူ၊ မျိုးပူကလေ... (မှန်ပါ)။ လောဘ-
ဒေါသ-မောဟတွေက ဘာနဲ့တူပါလိမ့်... (မီးနဲ့ တူပါ
တယ်) အင်း တဏှာ-မာန-ဒိဋ္ဌိတွေက ဘာနဲ့ တူပါလိမ့်...
(မီးနဲ့တူပါတယ်)။ မီးနဲ့တူတယ်ဆိုတာ သဘောကျပြီလား
... (ကျပါတယ်)။

ဪ ကျုပ်တို့နေရတာကဖြင့် ကိုစောမောင်
အန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘေးမကင်းဘူး... (မှန်ပါ)။ အန္တရာယ်
ကင်း၊ ဘေးကင်းပါပါရဲ့လား... (မပါပါဘူး)။ ဝမ်းထဲမှာ
ဆတ်ခနဲဆတ်ခနဲ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြဗျာပါရတွေ လိုမလား
ဆိုတဲ့ ရှေ့ရေး၊ နောက်ရေးတွေ... (မှန်ပါ)။ ဒါတွေက
မီးတွေပါ... (မှန်ပါ)။ ဒီမီးတွေကလည်း အောင်မယ်လေး
တစ်ခါတလေများ ထွက်ပြီးများ လောင်လိုက်တာ...
ရုပ်ကိုညှိုးများထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။ ဟ-ဘာဖြစ်
လာတုံးမေးဖို့တောင် မလိုဘူး... (မှန်ပါ)။ လိုသေးလား
(မလိုပါဘူး)။ ကိုစံလှ-လိုသေးလား (မလိုပါဘူး)။ ခင်ဗျားတို့

လူကဲခတ်ကောင်းတွေဘဲဗျာ၊ ဘာဖြစ်လာတုန်းတောင်
မေးဖို့မလိုဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ ဝမ်းထဲမှာသိနေတယ်. . . (မှန်ပါ)။
ဘယ်သူဟာဟေ သားနဲ့အလိုမကျတာလား ခင်ပွန်းနဲ့
အလိုမကျတာလား အသေအချာမီးတော့ လောင်ပြီကွာ၊
သေချာတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ကိုစောမောင် ဒီလိုတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်မချနိုင်ဘူး
လား. . . (ချနိုင်ပါတယ်)။ ဘယ်သူနဲ့သာ ဝေဖန်လို့ မပြော
နိုင်သည်ရှိရမယ် ဒါမီးလောင်တဲ့ရုပ်ကွဆိုတာတော့ လူတိုင်း
သိတယ်. . . (မှန်ပါ)။ ဒကာ-ဒကာမတို့ မသိကျဘူးလား. . .
(သိပါတယ်)။

ဒေါသမီးလောင်နေတာ

တစ်နည်းအားဖြင့်လည်း အင်းဖျားနာနေတယ်
ဆိုတာလဲ ဖျားနာနေတာက ဒီလောက်ကိစ္စရှိတာ မဟုတ်ဘူး
မောင်နိုင်ရ. . . (မှန်ပါ)။ ဒီအဖျားနဲ့ သေများသေလေ
မလား၊ ပျောက် ချင်တဲ့ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်းဆိုတဲ့ ဒေါသမီးက
လောင်နေတာ (မှန်ပါ)။ ဖျားတာက ဒီလောက်ကိစ္စရှိတာ
မဟုတ်ဘူး၊ (မှန်ပါ)။ ဖျားတာက သူ့နေရာနဲ့သူနေတာ
ဘဲ. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား၊ (ကျပါတယ်)။

အဲဒါကြောင့် ကိုစောမောင်ရေ သေးသေးသာမည
 ဆူးလေးစူးတာတောင် မြွေလို့ပြောရင်ဟိုက သေချင်သေတာ
 လား... (မှန်ပါ)။ ဒီမီးကသာဆိုးနေတာ... (မှန်ပါ)။
 မဆိုးဘူးလား... (ဆိုးပါတယ်)။ သဘောပါကြလား၊
 (ပါပါတယ်)။ အဲဒီတော့ကွာတဲ့ လောင်စာနဲ့ မီးဟာက
 အခုခန္ဓာကြီးတွေမှာ ဒကာ-ဒကာမတွေ တွဲမနေဘူး
 လား... (တွဲနေပါတယ်)။ ဒါမရှိရင် တွဲနေတယ်...
 (မှန်ပါ)။ မတွဲပေဘူးလား... (တွဲပါတယ်)။ ရှင်းကြပြီ
 လား... (ရှင်းပါတယ်)။

ဒါဖြင့် အခုနေကြရတာ ဒကာ-ဒကာမတို့ အန္တရာယ်
 ကင်းလို့ဘေးများ ရှင်းကြပါရဲ့လား... (မရှင်းပါဘူး)။ အင်း
 ဒါဖြင့် ဘေးကြီးပျောက်အောင်လုပ်... (မှန်ပါ)။
 ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။ ဘာလုပ်ရမတုံး... (ဘေးကြီး
 ပျောက်အောင် လုပ်ရမှာပါ)။ ဘေးကြီးပျောက်အောင်
 လုပ်ရလိမ့်မယ် ဒကာဒကာမတို့ နို့မို့လို့ရှိရင်ဖြင့် ခင်ဗျားတို့မှာ
 ဖြင့် အင်း-လူပုံအလယ်မှာ တစ်ခါတလေ ကိလေသာမီး
 လောင်တဲ့အခါကျတော့ ရုပ်ကိုကြည်လို့ ကိုစောမောင်
 (မှန်ပါ)။

ကိလေသာမီးလောင်နေတာ

ကိလေသာမီးလောင်တဲ့အခါကျတော့ ကျောက်ဝယ်
 လို့ကောင်း ကျောက်ရောင်းလို့ကောင်း၊ ရောင်းတာတွေ
 ကလည်း အမြတ်အစွန်းများထွက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
 တစ်ခါတည်း အရင်ရုပ်တွေ ဟုတ်သေးရဲ့လား မောင်နိုင်. .
 (မဟုတ်ပါဘူး)။ အဲ့ဒါက ခုနက လောဘမီးလောင်ချ
 လိုက်တာ. . . (မှန်ပါ)။ ဝမ်းသာတဲ့ လောဘမီးလောင်ချ
 လိုက်တာ တစ်ခါတည်း အာ ဒီရုပ်ကလည်း တစ်မျိုးဘဲလို့
 မဆို ထိုက်ဘူးလား. . . (ဆိုထိုက်ပါတယ်)။ အင်းတစ်မျိုး
 ဘဲ. . .

ဖျတ်ဆို ဒီလိုဒီအထဲက အကြောင်းမညီညွတ်
 ပြန်တော့လည်း အိုခုနက ရုပ်ရွှင်တာတွေ ကိုစောမောင်
 အကုန်ပျောက်. . . (ပျောက်ပါတယ်)။ ညှိုးညှိုးပြီးသကာလ
 လာတဲ့ ရုပ်တွေဟာ အကုန်ပေါ်မလာဘူးလား. . . (လာပါ
 တယ်)။ ဒါဖြင့် ဒီအထဲက မီးအမျိုးမျိုး အလောင်ခံနေ
 ရတယ်. . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။
 မျက်လုံးပြူး ပြီး သကာလ ပါးစပ်ပြီလောက်အောင်လောင်တဲ့
 သောမနဿ မီးကလည်း ကိုစောမောင် လောဘမီးကလဲ
 တစ်မျိုး. . . (မှန်ပါ)။ ညှိုးပိန်သွားအောင် လောင်တဲ့
 ဥစ္စာကကော. . . (တစ်မျိုးပါ)။

မှိုင်းတွေချအောင် လောင်တဲ့ဥစ္စာကကော...
(တစ်မျိုးပါ)။ မှိုင်းတွေချတာကတော့ အဝိဇ္ဇာတို့၊ ဝိစိကိစ္ဆာတို့
လောင်ပြီဆိုမှဖြင့် မှိုင်းတွေချနေတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘော
ကျလား... (ကျပါတယ်)။

အဲဒါဒီသုံးခုမီးဟာလှည့်ပြီး အလောင်ခံနေရတယ်၊
ဒီဒကာ-ဒကာမတွေမှာ သေသေချာချာ ဟုတ်မဟုတ်
စဉ်းစား... (ဟုတ်ပါတယ်)။ သဘောကျလား။ (ကျပါတယ်)
ဝမ်းသာမီးလောင်လိုက်လို့ရှိရင်လည်း ဟာ ပါးစပ်တွေပြို၊
မျက်လုံး တွေပွင့်၊ ကိုစောမောင်... (မှန်ပါ)။ ကိလေသာ
မီးဘဲ မဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။ ဒါလည်းအကောင်းလား၊
အလောင်ခံ ရတာလား... (အလောင်ခံရတာပါ)။ ရှင်းပြီ
လား... (ရှင်းပါတယ်)။

လောင်စာသိမ်းမှမီးငြိမ်းမယ်

တစ်ခါတလေစိတ်မချမ်းသာ လက်မချမ်းသာနဲ့ ညှိုး
ပိန်လိန်ချောက်သွားတာကော... (အလောင်းခံရတာပါ)
ဒါလည်း အလောင်ခံရတာဘဲ၊ တစ်ခါတလေမှိုင်းတွေများကျ
ပြီး နေတဲ့အခါ အကြံအစည်မတည့်တဲ့အခါ မောဟမီးများ
လောင်နေလိုက်တာ... (မှန်ပါ)။ မရှိဘူးလား... (ရှိပါ
တယ်)။ အင်းဒါဖြင့် ကိုစောမောင် စဉ်းစားစမ်း ဘာဖြစ်ကြ

တာတုန်း... (မီးလောင်တာပါဘုရား)။ ဟာ-ဒါမီးလောင်
တာ ဒီမီးငြိမ်းချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ လောင်စာ
သိမ်းရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ လောင်စာမသိမ်းရင်...
(မီးမငြိမ်းပါဘူး) သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

ဒါ-ပုဏ္ဏားပြတာ... (မှန်ပါ)။ ပုဏ္ဏားပြတယ်
ဒကာဒကာမတို့ ပုဏ္ဏားတဲ့ အခုတောက်နေတဲ့မီးဟာ ဘာမီး
တုံးကွ၊ အိုနွားချေ (ချိုး) ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မီးရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်၊
မြက်သစ်ရွက်ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မီးရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်၊ မဆိုနိုင်
ဘူးလား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ ဇွတ်ကွာတဲ့ မီးငြိမ်းသွားတဲ့
အခါ ကျလို့ရှိရင်ဖြစ်တဲ့ မီးငြိမ်းသွားတာဆိုရင် ငြိမ်းသွားပြီ
ဆိုတော့ မင်းကြည့်စမ်း၊ ကဲ-ငြိမ်းသွားပြီထားလိုက်တော့၊ အဲ့ဒါ
ဘာဖြစ်လို့တုံးကွ၊ အို ဒါကတော့ လောင်စာမရှိလို့၊ သဘော
ကျလား... (ကျပါတယ်)။ ဘယ်နှယ်ကြောင့်ပါလိမ့်...
(လောင်စာမရှိလို့ပါ)။ လောင်စာမရှိတော့လဲ မီးကဘယ်နှယ်
တုံး... (ငြိမ်းပါတယ်)။ အင်း မီးငြိမ်းသိမ်းသွားတယ်ဆိုတာ
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

ဒီမှာလည်း ဒကာ-ဒကာမတို့ ခန္ဓာငါးပါးတည်း
ဟူသော လောင်စာသာ ရှိနေမယ်ဆိုလို့ရှိရင် သဘောကျ
လား... (ကျပါတယ်)။ ဘယ်တော့မှ မီးမသိမ်းဘူး...
(မှန်ပါ)။ မီးသိမ်းပါ့မလား... (မသိမ်းပါဘူး)။ ခန္ဓာငါးပါး

တည်းဟူ သောလောင်စာကိုစောမောင် ကြည့်သာနေ-
 ဆုသာတောင်း နေ၊ (မှန်ပါ)။ ဘယ်ခန္ဓာပြီး ဘယ်ခန္ဓာ
 ဖြစ်ရပါလို့၏၊ ဘယ်ခန္ဓာပြီး ဘယ်ခန္ဓာဖြစ်ရပါလို့၏၊ အဲ့ဒါ
 ထင်းဆုတောင်း ပြီးသကာလ၊ ထင်းနဲ့မီးနဲ့တွဲလျက်ချည်း
 ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆုဟာ မောင်နိုင် သေချာတယ် မှတ်ပေ
 တော့... (မှန်ပါ)။ သဘောပါလား... (ပါပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ မီးငြိမ်းတော့လည်း
 ဘယ်နှယ် ကြောင့် ငြိမ်းပါလိမ့် (လောင်စာသိမ်းလို့ပါ)။
 လောင်စာသိမ်းတော့ ငြိမ်းတယ်... (မှန်ပါ)။ မီးတောက်
 တော့လည်း... (လောင်စာရှိလို့ပါ)။ လောင်စာရှိလို့
 တောက်တယ်ဆိုတာ သဘောကျကြလား... (ကျပါ
 တယ်)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာရှိရင်... (မီးတောက်မှာပါ)။ ခန္ဓာက
 ထင်းကိုး... (မှန်ပါ)။ ထင်းရှိရင်တော့ ထင်းသဘော
 မီးတောက်လောင်နည်းဟာဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့လောင်နေ
 မှာဘဲ... (မှန်ပါ)။ လောင်လို့ဘဲ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ-
 ဒကာမတွေ လူစဉ်မမှီ သူစဉ်မမှီတွေကို ပုံနေတာဘဲ...
 (မှန်ပါ)။ မပုံ ကြဘူးလား... (ပုံပါတယ်)။

အင်းသားပူမီး၊ သမီးပူမီး၊ ဆွေပူမီး၊ ခင်ပွန်းပူမီး၊
 ဟုတ်လား... အင်းဆွေမျိုးဉာတကာ အပူတွေမီးမလောင်

ဘူးလား... (လောင်ပါတယ်)။ အင်းဒီမီးတွေ ထတောက်
နေတာမြင်တော့ ဘေးကအရိယာအနေ ကိုစောမောင်ကြည့်
စမ်း... (မှန်ပါ)။ ဪလောင်စာရှိနေလို့ တောက်နေကြ
တာကိုလို့ အရိယာ မျက်လုံးတပ်ကြည့်... (မှန်ပါ)။ ကိုစံလှ
ဘာမျက်လုံးတပ်ကြည့်ရမယ်၊ (အရိယာမျက်လုံး တပ်ကြည့်ရ
ပါမယ်)။

ရုပ်နာမ်ရှိလို့လောင်နေတာ

အရိယာမျက်လုံးတပ်ကြည့်လိုက်တော့ ဟိုအိမ်မှာ
ပူနေတာ ဘယ်နှယ်တွေေး၊ ဘယ်လိုတွေေးကြမလဲ...
(လောင်စာရှိလို့ တောက်နေတာပါ)။ လောင်စာရှိလို့ တောက်
နေကြတာ ဟိုအိမ်မှာ တအူအူနဲ့ ဆူနေတယ် ဆိုလို့ရှိရင်
ကိုစောမောင် ဘယ်လိုအကဲခတ်မလဲ... (လောင်စာရှိလို့
တောက်နေတာပါ)။ လောင်စာရှိလို့ တောက်နေတာ...
(မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ အင်း-ရုပ်နာမ်
ရှိလို့ ကိလေသာ လောင်နေတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
လား... (ကျပါတယ်)။

အကယ်၍ ဒီလောင်စာကြီးများ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ဆီ
ရောက်၊ များများရောက်သွားမယ်ဆိုလို့ရှိရင် လောင်စာသိမ်း
၍ ခုနကိလေသာမီးကလည်း... (ငြိမ်းသွားမှာပါ)။ အေး

အဲဒီ လိုဘဲကွတဲပုဏ္ဏားရ၊ မင်းမင်းဒီမီးငြိမ်းသွားတာ
ဘယ့်နှယ် ကြောင့် ငြိမ်းသွားတယ်လို့ မင်းဆိုမလဲလို့မေးတော့
ပုဏ္ဏား ကဘယ့်နှယ်ဖြေတုံး... (လောင်စာသိမ်းလို့ပါ)။
လောင်စာသိမ်း၍ မီးငြိမ်းတယ်လို့ သူဖြေလိုက်တယ်...
(မှန်ပါ)။

ခန္ဓာမရှိမှမီးသိမ်းမယ်

အေး-ဒါဖြင့်ကွာတဲ မင်းဒါက ဒုက္ခသစ္စာ စသိတာ
ရှိသေးတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။
လောင်စာနဲ့ မီးတွဲနေတာ ကိုယ့်ခန္ဓာဟာ ဒကာ-ဒကာမတို့
အင်မတန်မထင်ရှားဘူးလား... (ထင်ရှားပါတယ်)။ အင်
မတန်လည်း မီးတွဲနေတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျကြလား
(ကျပါတယ်)။ အင်းဒီခန္ဓာတည်းဟူသော ထင်းကြီးများ
ပျောက်သွားမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် လောင်စာသိမ်းတော့မယ်...
(မှန်ပါ)။ လောင်စာသိမ်းတဲ့အခါကျတော့ မီးကငါ့ချည်းကျန်
နေရစ်ဦးမယ်ဆိုလို့ရလား... (မရပါဘူး) သဘောကျလား
(ကျပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာမရှိမှ ဒကာ-ဒကာမတို့ မီးသိမ်းမယ်...
(မှန်ပါ)။ ခန္ဓာရှိနေရင်... (မီးမသိမ်းပါဘူး)။ မီးမသိမ်းဘူး
ဒီဟာနောက်ဆုံးပိတ်ပြောကြစို့၊ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ၊ ဘုရား

တောင်ကျန်နေတယ် ကျင့်တုံးက... (မှန်ပါ)။ သဘော
 ကျလား... (ကျပါတယ်)။ ဒါဖြင့် လောင်စာသိမ်းပြီး မီးငြိမ်း
 စေတဲ့အကြောင်းကို ဒီပုဏ္ဏားမဟောသေးဘူးလား...
 (ဟောပါတယ်)။ အဲ့ဒီတော့မှ ပုဏ္ဏားက ဒီတရား မဆုံးဘူး
 ဒကာဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ကောင်းကောင်းမပေါ်သေးဘူး
 (မှန်ပါ)။ နက်ဖြန်မှ ပေါ်မယ်နော်... (မှန်ပါ)။

ဒီနေ့ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . . ။